

FULLKOMMEN TRO

Vår Himmelske Far, det er intensjonen vår i kveld. Vi har kommet sammen for å bare tro, bare tro Herren Jesus. Det er dem her i kveld, som er syke og lidende, og vi har innviet vår—vår—vår tjeneste i kveld til helbredelse av det syke og nedbrutte legemet. Nå, som sangeren sang denne vakre salmen, *Så kom Jesus*, måtte Du komme på scenen for oss i kveld, Herre, og helbrede alle som er syke, og det vil ikke være én skrøpelig person i blant oss i kveld. Gi det, Herre, og hjelp oss når vi ser hen til Ordet nå, for å finne tro som er tilstrekkelig for denne tid. Vi ber om det i Jesu Navn. Amen.

² [Broder Branham snakker med noen på plattformen—Red.] Det er et par briller her, som noen har mistet, og som har blitt funnet i kirken. Hvis noen . . . hvis de tilhører deg, vel, de er her på plattformen, på talerstolen.

³ Nå, jeg vet at mange jobber, og at de må dra hjem tidlig, så jeg vil ikke tale veldig lenge; og deretter ha en bønnekø for å be for de syke. Det gir meg en anledning til å—å ta igjen noen av nødstilfellene som nettopp har kommet inn i rommet, plukket dem opp akkurat nå før jeg kom inn, og i ettermiddag. Noen av dem, selvsagt, er veldig, veldig dårlige og kritiske. Og jeg har vært på sykebesøk, også, og bedt for de syke. Når vi ser vår Herre Jesu hånd helbrede de syke og lidende, Han er bare så vidunderlig!

⁴ Nå, vi går ikke alt for ofte inn i disse helbredelsesmøtene, fordi vi vanligvis . . . den Hellige Ånd vil komme og si ifra hvis det er et nødstilfelle, og skjelne det ganske raskt, og plukke det ut og si noe om det. Så resten av dem, vel, vi bare . . . kanskje det er noe som ikke er alt for alvorlig, så vi bare forbigår det. Og jeg tenkte, siden jeg er her to ganger i dag, at vi burde innvie ett møte til bønn for de syke. Jeg tror på helbredelse av syke. Jeg tror det er en befaling fra Bibelen. Vi kan ikke forkynne det, uten . . . det fulle Evangeliet, uten å inkludere det.

⁵ Nå, det er mulig . . . Jeg vet ikke ennå, jeg har ikke ringt hjem i kveld ennå, det er godt mulig at jeg kommer forbi her igjen neste søndag. Og hvis dere—hvis dere ikke hører fra oss denne uken, hvis Billy ikke lar dere få vite noe (han får vite det litt senere i uken), hvis dere ikke hører annet, så vil vi være her igjen neste søndag; for det gir dere Arbeidets dag, ikke sant, for å hvile ut litt, og så . . . eller å komme hjem på. Ikke sant? Så vi vil forsøke, om Herren vil. Nå, vel, hvis dere ikke hører . . . Jeg tror at Billy vil sende dere et kort, eller forteller dere i løpet av møtene på et eller annet vis, så om han ikke ringer dere, da kommer jeg tilbake på—på

denne neste, kommende søndag. Hvis, Broder Neville, er det i orden, ett av møtene? [Broder Neville snakker med Broder Branham—Red.] Åh, det er flott.

⁶ Hvis noen ønsker å vite det, denne vesle Collins her. Og i løpet av tiden med de Syv Segl, hadde legene fortalt den lille gutten, med revmatisk feber, at han måtte ligge på ryggen sin og drikke gjennom en slange; det—det var det. Og faren og moren tok han med hjem, og satte ham i rommet, ba for ham. Og Herren Jesus helbredet ham så fullstendig, at han dro tilbake til skolen; og myndighetene kalte dem inn angående det. Så de ringte spesialisten som ventet på ham, og hun kunne ikke tro. . . . Han kunne ikke tro noe slikt som det, og de tok med gutten ned for å ta en test, og han var fullstendig normal og frisk. Da kom Jesus, fristerens makt var da brutt!

⁷ Dere vet, det er underlig, jeg hadde tenkt å spørre noen om å synge den sangen i kveld. Og mens jeg tjente i forbønn i rommet der inne, så kom den, noen sang den der ute, *Da kom Jesus*. Hvis den—den ikke hadde blitt sunget, hadde jeg tenkt å spørre noen om å synge den før jeg—jeg talte i kveld. Så, Han—Han gjør alle ting rett.

⁸ Nå, mange av dere vil bli over til neste morgen, som har en lang vei å dra, og jeg—jeg setter pris på den—den anstrengelsen. Noen av dere vil kjøre hjem i kveld, fordi dere må dra på jobb grytidlig om morgenen, og jeg—jeg vet det er hardt. Og så, når jeg tenker på det, og ser at, . . .

⁹ Jeg får angrep også, vet dere; jeg blir deprimert. Jeg kommer til et punkt hvor jeg. . . . Det som tar meg, er når jeg får disse angrepene, når jeg blir helt overarbeidet, og satan kommer og sier til meg: “Vel, ingen bryr seg om deg. Du har egentlig ikke en eneste venn i hele verden, skjønner du.” Så det. . . .

¹⁰ Husk, jeg er ikke immun mot fristelsen. Dere skjønner, jeg må seire over det. Når jeg så ser meg tilbake og ser noe som dette, skyver jeg det rett tilbake i ansiktet hans, og sier: “Hva med det?” Det hjelper meg til å over—overvinne. “Hva med det?”

¹¹ Som en bestemt venn av meg, som sitter i—i møtet her, det var en—en klan, en—en slags klan som ikke tror på Guddommelig helbredelse, som kom til denne unge karen nylig, og sa til ham: “De greiene som de forkynner der om denne Guddommelige helbredelsen, det er bare noe tull.”

¹² Og denne mannen bor i Kentucky, like i nærheten av en gammel kvinne som, da vi var på Acton Campgrounds, som var døende av kreft. Og søsteren hennes kom til møtet den kvelden, med et lommeterkle i vesken sin, som hun hadde tatt, og den Hellige Ånd kalte kvinnen ut der bak (og jeg hadde aldri vært i den staten før) og fortalte henne at “hun hadde et lommeterkle i vesken sin, som hun hadde der, hun hadde tatt det med hjemmefra, og søsteren hennes var oppe på en bestemt

åskam der, døende av kreft i magen. Legen har gitt henne opp.” Og jeg sa: “Gå og legg lommeterkleet på kvinnen, for SÅ SIER HERREN, ‘Hun skal leve.’” Og det er kvelden, naboene der oppe trodde de hadde Frelsesarmeen, da broder Ben kom opp dit, og så la . . . Og—og så, denne damen ble så fullkomment helbredet slik at hun gjør sitt eget arbeid og naboens arbeid.

¹³ Så denne unge mannen, som visste dette, han sa: “Så forklar hennes tilfelle! Det avgjorde det. Forklar; du vet at hun hadde kreft. Hun var her i Louisville, og legene skulle gjøre operasjonen, og bare snudde: ‘Sy henne opp, kjøp henne tilbake. Ingen ting kan gjøres.’ Og nå er hun fullstendig normal, frisk.” Sa: “Forklar det.” Det avgjorde det. Skjønner?

¹⁴ Dere vet, i Bibelen, sa: “Og de kunne ikke si noe imot, for mannen som miraklet hadde blitt gjort på, stod midt i blant dem.” Det er hvor vi . . . Det gjør skam på satan, gjør det ikke? Mannen som miraklet hadde blitt utført på, stod der.

¹⁵ Reiser Gud opp døde? Det sitter en mann rett her, oppreist fra de døde. Helbreder Gud syke? Åh, du, hendene kunne bare gå opp over alt. Gud helbreder syke. Og vi vet at Han er den store—den store JEG ER, ikke den store “Jeg var” eller “vil bli”; JEG ER. Det stemmer. *JEG ER*, det er “alltid nærværende, over alt, hele tiden”; den samme i går, i dag, og for evig.

¹⁶ Nå, for å skynde oss, la oss nå slå opp i den velsignede Bibel. Jeg ønsker å lese et—et stykke som—som pleide å bare “snu meg rundt” da jeg leste det. Og jeg ønsker å ha en bønnekø i kveld, og be for alle som ønsker å bli bedt for.

¹⁷ Og nå skal vi slå opp i Markus, Markus, det 11. kapittel i Markus. Og vi skal begynne med å lese omtrent fra det—det 22. verset i det 11. kapitlet i Markus. Og mange av dere kjenner dette Skriftstedet, Det er veldig kjent. Det var Skriftstedet jeg tenkte på, broder Russell, da disse . . . da Han talte til meg, og fortalte om disse ekornene. Og de . . . det var faktisk det samme Skriftstedet jeg tenkte på. Det har alltid vært et puslespill. Han sa: “Hvis *dere* sier”; ikke “Hvis *Jeg* sier”. “Hvis *du* sier!”

¹⁸ Nå, la oss lese.

. . . Jesus svarte og sa til dem: “Ha tro til Gud!

For sannelig, sier jeg dere: Den som sier til dette fjellet: ‘Løft deg og kast deg i havet!’ og ikke tviler i sitt hjerte, men tror at det han sier skal skje; han skal få det han sier.

Derfor sier jeg dere: Alt dere ber om, når dere ber, tro at dere får det, og det skal bli gitt dere.

Og når dere står og ber, tilgi, hvis dere har noe imot noen, slik at deres Far også. . . slik at deres Far i himmelen også, kan tilgi dere overtredelsene deres.

Men hvis du ikke tilgir, da skal heller ikke deres Far i himmelen, tilgi deres overtredelsene deres.”

¹⁹ Nå, tro er altså basert på tilgivelse. Og da, som vi sa i morges, prøver vi å få menigheten til det stedet hvor vi virkelig kan se apostoliske tider bevege seg i blant oss, det er hva vi alle hungrer etter. Og det ligger like rett foran døren. Vi ser det, men vi ønsker å se mer av det. Vi ønsker det i en slik strøm, så det vil—det vil bli en hjelp for oss, at vi kan flomme over til andre.

²⁰ Husk, Jesus (som vi hadde i leksjonen i morges), Han brukte aldri kraften Sin for Seg Selv, Han brukte den for andre. Det er hva den var sendt for. Og du tenker av og til: “Hvorfor ville en Mann som var så full av kraft, som Ham, noen gang måtte bli syk?” Ja, sir. Jeg har lest i en eller annen bok, ett eller annet sted, hvor da Han reiste opp den gutten, sønnen til enken fra Nain (*Fyrsten av Davids hus*, tror jeg), at Han satt på en stein og stønnet med en hodepine. Skjønner? Han bar våre skrøpeligheter. *Bære* betyr “å ta dem på seg.” Skjønner, Han bar. Og Han hadde alle ting i . . . som vi har. Han hadde sykdom, han hadde fristelser, Han hadde problemer, Han hadde frustrasjoner akkurat slik vi har, fordi Han måtte være den rette type Mellommann; så Han måtte være delaktig, fruktens Husbonde, før Han kunne vite. Kvinnen ved brønnen og mange ting, skjønner, hvis vi så rett inn i Skriften.

²¹ Jeg ønsker å si at jeg tror hvert et Skriftsted, og at hver linje av Det er sant. Det er kritikere i dag som ikke ønsker å tro det. En kritiker sa en gang at “da Jesus sendte disse disiplene dit hvor den folen stod bundet, hvor to veier møttes, at Han på forhånd hadde hadde ordnet hvor den folen skulle stå bundet.” Ser dere, de forstår ikke at *Gud* hadde ordnet det på forhånd.

²² Gud sa til meg, her om dagen, angående broder Dauch her, at jeg ville “ta ham i hånden på gaten igjen.” Det er veldig underlig, jeg var ikke her den morgenen; men to minutter lenger, eller ett minutt lenger, ville jeg ikke ha møtt ham på gaten. Men jeg steg ut av bilen akkurat i tide for å ta ham i hånden, da han kom inn, på gaten. Han kjente meg ikke; han hadde ikke brillene på, han kunne ikke se meg. Da han hørte stemmen min, begynte han å gråte. Hva var det? Vanligvis gjør han ikke det, men det var et svar på det som hadde blitt fortalt ham der oppe under oksygenteltet; han ville gjøre det.

²³ Jeg sa: “Du vil også sitte i kirken igjen”; hans hjertes begjær. Da vi hadde Chicago-møte, ønsket han å komme på det møtet, hjertet hans var for det. Jeg sendte ham et telegram med hilsener fra oss og barna, og fortalte ham at vi ba om at han måtte bli frisk, ganske snart. Og en elskverdig broder som besøkte ham, sa at han—han hadde et slikt stort ønske om å

komme. Men her sitter han i kveld, med oss. Ser dere? Det var ikke avtalt på forhånd. Den samme Gud fikk det til å skje, Han får alt til å skje perfekt til minste detalj.

²⁴ En kritiker sa en gang at “det ikke var så rart at Jesus kunne ta fem brødleiver og fø fem tusen”, sa: “brødene var større på den tiden, og Han bare skar opp hvert brød for å fø tusen stykker.”

²⁵ “La meg fortelle deg at en liten gutt hadde dem i nistepakka si!” Et lite barn bar med seg fem brødleiver som kunne fø fem tusen mennesker, og være mette. Hva da med de tolv fulle kurvene som ble samlet inn etterpå? Skjønner? Åh, de bare . . . det er bare kritikere, det er alt det er. Det forandrer ikke Guds Ord. Det forblir det samme, skjønner, går videre.

²⁶ Nå, vi ønsker å snakke om tro nå, og en annerledes type tro: Fullkommen tro. Det er en stor ting. Nå, tro, som vi blir fortalt i Bibelen: “Tro kommer av å høre.” Nå, du kan ikke bli frelst uten tro. Og tro er noe som du må tro er der, at absolutt ingen ting annet vil erklære at det er der, utenom tro. Nå, jeg prøver å bringe tro til dere, slik at dere kan være klare for denne bønnekøen, i løpet av de neste få minuttene.

²⁷ Nå, tro: “Han som kommer til Gud må tro at Han er til.” Og det er umulig å—å behage Gud uten tro, du kan ikke behage Ham. Og hvis du sier at du tror Gud . . . du har aldri sett Ham, ikke sant, så da må du tro Det ved tro. Og hvis du kunne se Ham, da ville det ikke lenger være tro. Skjønner? Når sansene oppfatter noe, er det ikke lenger tro, det er et vitenskapelig faktum; skjønner, det er ikke tro lenger. Men du må ta imot Ham ved tro. “Og han som kommer til Gud må tro Gud; og tro kommer ved å høre Guds Ord.” Skjønner? Du må først tro at *dette* er Guds Ord, og du må komme til Gud ved Ordet. Skjønner? Bare aksepter Ordet, hva Det sier, og “Det er riktig!” Alt annet som er i motsetning til Det, er ikke riktig.

²⁸ Abraham måtte tro kun hva den Røsten fortalte ham. Og da han var hundre år gammel, tjuefem år senere, var han sterkere i troen på Det enn han var tjuefem år tidligere, da Den ble gitt til ham. Skjønner? Han trodde Det. Og “han vaklet ikke på Guds løfte gjennom vantro, men var sterk, og priste Gud, i det han visste at Han var i stand til å utføre det Han hadde lovet.” Og det er måten, alle må være på den måten. Du må komme med en urokkelig tro, og tro at Gud gav løftet. Men nå, du må være i en posisjon hvor du kan ha denne troen, og det er hva vi skal snakke om; skjønner, det å motta denne troen.

²⁹ I Hebreerne, Hebreerbrevet, det 11. kapittel, blir vi fortalt at.

. . . tro er full visshet om det som håpes, . . .

³⁰ Nå, her er det mange mennesker svikter i å motta sin helbredelse, eller det de spør om, fordi de tar tro for å være noe det ikke er. Skjønner? De tror det ikke. Det—det er . . . det—det er ikke innbilning. Det er en full visshet.

³¹ Nå, lytt nøye! Ser dere, det er ikke hva du innbiller deg. Det er like så virkelig for deg som når en av dine kroppslige sanser oppfatter noe annet. Det er like så virkelig som når mine øyne sier: “Dette er et papirark.” Det er like så virkelig som å si at “det der er et lys.” Det er like så virkelig som å si: “Jeg føler jakka mi.” Det er like så virkelig som—som at jeg hører den babyen som snakker der, eller lager lydene sine. Skjønner, like så virkelig som musikk som spiller. Det er like så virkelig som når jeg smaker noe i munnen min. Det er så virkelig, bare at du ikke kan vise det til noen andre. Du har det alene. Amen! Det er ditt. Tro er *visshet*; skjønner, det er ikke bare en myte. Så mange mennesker kommer . . .

³² Nå, dette er virkelig dype leksjoner, og jeg vil ta for meg toppen av det, så kan dere grave dere ned i det. Skjønner?

³³ Legg merke til dette, det er noe som du eier; ikke innbilning, hvis du virkelig har det. Det er like så virkelig for deg som en hvilken som helst annen ting kunne bli. Det er like så virkelig som—som at du vet at—at du kjører en bil. Det er like så virkelig som at du vet at du sitter i kirken. Det er like så virkelig som at du hører min røst. Det er en virkelighet, ikke en innbilning, ikke en følelse; men noe du har, og det kommer til deg ved å høre Guds Ord, og kun Det. “Tro kommer av å høre, og høre Guds Ord.” Det tar deg tilbake dit hvor din tro, da, ikke hviler på et eller annet menneske. Den hviler ikke på en mann. Den hviler ikke på en organisasjon. Den hviler ikke på en gruppe mennesker. Den hviler på Gud, fordi Gud er Ordet. Skjønner? Din tro hviler på Gud.

Tro kommer ved å høre Guds Ord.

³⁴ Når da Gud, ved Sitt Ord . . . ikke ved hva noen andre gjorde, noen andre sa, men ved hva Guds Ord sa. Han sa: “La hvert menneskes ord være en løgn, og Mitt være sant.”

³⁵ Nå, du ser noen andre gjøre noe ved en Guds gjerning eller handling, eller et Guds løfte; og mange av dem sier: “Jeg kan også gjøre det.” Det er en innbilning. Og når de gjør, finner du dem i et vrak der ute ett eller annet sted. Det er nødt til å være en visshet. Nå, det er potensielt en tro. Det er noe som vil bringe deg til en tro. Det er potensielt, som om du hadde spurt meg om å få et eiketre, og jeg gav deg en eikenøtt. Potensielt sett har du et eiketre, men den har ikke produsert seg selv ennå; men når den virkelig folder seg ut, er det et eiketre. Og når du innbiller deg at Gud gjør dette, . . . Men når det blir åpenbart for deg, da er det en tro, en Fullkommen Tro som ikke kan svikte.

³⁶ Det er grunnen til at disse visjonene er så—så store for meg, fordi det har blitt bevist “riktig” hver gang. Skjønner? Og jeg vet at Han lovet det. Og Han lovet det i Sitt Ord, og her kommer Han og lover det for denne tid. Derfor vet du hvor du står siden

Han sa det. Skjønner, det gir meg en tro, fordi Han aldri gjør noe i motsetning til Sitt skrevne Ord. Skjønner? Og hvis det var i motsetning til Ordet, kunne jeg ikke ha tro til det. Tar det like tilbake til Ordet igjen, skjønner, tro ved å høre Guds Ord. Du må høre Ordet! Guds Ord er dette alltilstrekkelige Ordet. Det er alt du trenger, er dette Ordet.

³⁷ Nå, tro er visshet, og der inne ser vi (i Hebreerne) hva troen var, og hva disse som hadde tro gjorde. Dere forstår, mange ganger har folk tro i dag, og i morgen har de ikke det; dagen etter er det *noe*, og *noe annet*. Men når Gud først forankrer den, og du ser den, er det ingen ting som noen gang kan få deg til å vike fra den. Du bare pirker borti, griper etter, antar. Og å *anta* er å “gå til verks uten autoritet”; du bare prøver *dette*, og du prøver *dette*, og går *denne* veien, og løper *hit*, og løper dit. Du har ikke Troen ennå! Men når . . . det er hva vi kaller “Tro.”

³⁸ Jeg—jeg—jeg. . . Unnskyld meg. Jeg vil at dere skal . . . Takk, broder.

³⁹ Jeg—jeg vil at dere skal få tak i dette nå. Vi . . . Menigheten er nødt til å løfte Seg Selv i Guds kraft. Hvordan? Vi er for nære enden nå; og jeg tror at Menigheten er i en tilstand hvor vi kan lære Den noen dypere ting, og gni litt av denne liksom-troen ut, skjønner, og komme inn i noe ekte. Skjønner? Det må være noe som du vet!

Og hvis du sier: “Broder Branham, det er ikke lyset.”

“Likevel vet jeg at det er lyset.”

“Hvordan vet du at det er lyset?”

“Jeg ser på det.”

“Vel, hvordan vet du at du ikke tar feil?”

“Synet mitt har alltid fortalt meg at det var lys.” Skjønner?

⁴⁰ Og det er grunnen til at jeg tror disse visjonene, fordi det alltid har vist seg å være sannheten, fordi det kommer fra Ordet. Skjønner? Så dersom Han sier det, avgjør det saken. Nå, når det blir gjort tilkjenne på den måten, er det ikke lenger gjetning, det kommer til å skje. Da hører du det “SÅ SIER HERREN”, skjønner, fordi det er—det er over menneskelig tankeevne. Det er oppe i sfærene av Herrens tanker. Men du står her, akkurat slik Vintreet. . . akkurat slik en gren produserer frukten som er i Vintreet. Skjønner? Gud bruker mennesker, og bare mennesker. Gud bruker ikke maskineri. Gud bruker ikke grupper med menn. Gud bruker ikke organisasjoner. Gud bruker individer, alltid!

⁴¹ Nå, troen er vissheten, og ved den forstår vi at alle disse tingene blir gjort. Det er ikke en—det er ikke en fantasi, det er et visshet; spesielt Fullkommen Tro. Det er hva jeg snakker om i kveld, å komme til Fullkommen Tro. Det er ikke en innbilning.

42 Nå, andre, folk har kommet og sagt: “Åh, jeg har all tro; åh, det har jeg sannelig.” Vel, hva står du her for da? Skjønner? Skjønner? Ser du, dine—dine egne handlinger beviser at du ikke har det du snakker om. Skjønner? Hvis du har tro, hvorfor står du da i bønnekøen? Skjønner? Hvorfor gjør du disse tingene?

43 Hør, om du hadde Fullkommen Tro, ville du sett rett på Gud og tro det, og gå avsted. Du ville—du ville ikke hatt noe behov for å komme inn i en bønnekø. Du ville ikke hatt behov for disse tingene, fordi troen din hadde gjort at det ble slik. Skjønner? Hva skulle det gagne meg å si: “Jeg må ta på meg en skjorte”? Jeg har en skjorte på meg!

44 “Hvordan vet du at du har en skjorte på?”

45 “Vel, jeg ser den, føler den, og jeg vet at den er der.” Vel, det er like så virkelig som når Fullkommen Tro griper tak. Du trenger ikke—ikke mer. Det er allerede gjort; du vet det.

46 “Hvordan vet du det?”

47 “Troen forteller meg det!” Der har du det. Skjønner? Får dere tak i det nå, hva jeg mener? Denne Fullkomne Troen.

48 Nå, med andre ord, jeg går til verks: “Vel, jeg vil gå. Bibelen sa: ‘Tilkall de eldste, la dem salve med olje, be over det.’ Jeg vet, jeg vil dra opp.” Og du sier: “Vel, jeg kommer til å bli helbredet.” Skjønner, du får deg selv til å; passer du ikke på nå, kommer du til å gjøre deg selv bare—bare oppgiret. Når han så går igjennom, sier han: “Åh, jeg—jeg kan fremdeles ikke se.” Skjønner, der du var, hadde du ikke tro!

49 Din genuine tro vil utrette det der og da. Din—din genuine tro vil gjøre det så virkelig for deg at... Se på denne lille kvinnen med blødningen, hun sa: “Hvis jeg bare kan røre ved kanten av Hans kledning, vil jeg bli gjort frisk.” Og så snart som hun gjorde det, sa hun at hun “følte inni seg at blødningen stanset.” Hun trodde det faktisk.

50 Og da hun berørte Den... for å bevise at den stanset—den stanset, snudde Jesus Seg og sa: “Hvem rørte ved Meg?” Den Fullkomne Troen! Og den samme Fullkomne Troen i kveld, vil røre ved Jesus Kristus akkurat slik den gjorde da. Kvinnen kom med en Fullkommen Tro for den tiden.

51 Nå, nå ser vi, at i begynnelsen hadde ikke disiplene denne Fullkomne Troen. De hadde den ikke, fordi de hadde hatt Kristus da de vandret med Ham; men senere, var Kristus i dem. Og så, dere forstår, det er derfor vanskelig å ha denne Fullkomne Troen uten den Hellige Ånd; Den må bringe den, Den gjør. Nå, du sier: “Disiplene hadde ikke Fullkommen Tro?” Nei; for de hadde et epileptisk barn der, og de prøvde å kaste denne djevelen ut av ham, og de klarte ikke å gjøre det.

52 Og faren så Jesus komme, og han sa: “Vi tok sønnen min med til—til Dine disipler, og de klarte ikke å kurere ham.” Skjønner?

53 Og etterpå spurte disiplene Jesus, og sa: “Hvorfor kunne vi ikke kurere ham?”

54 Og Jesus sa: “På grunn av mangelen på tro, deres vantro.” Det stemmer. “På grunn av deres vantro på . . .”

55 Husk nå, de hadde kraften. Jesus hadde gitt dem kraften til å helbrede de syke, reise opp de døde, og kaste ut djevlere, bare noen få dager før dette. De hadde kraften, men ikke troen til å bruke kraften. Nå, der har du Branham Tabernacle! Der har du Menigheten, Bruden i dag! Den Hellige Ånd er her med kraften, men dere har ikke troen til å utøve den. Skjønner dere hva jeg mener? Det kreves tro til å utøve den.

56 Her; jeg har en patronhylse som jeg har håndladet. Jeg vet hva den vil gjøre ut fra ballistikk, slik som Ordet, men jeg er nødt til å avfyre riflen. Ilden må komme frem til kruttet. Kruttet har kraften, men den må ha ilden til å sette fyr på seg. Og den samme tingen, kruttet er i patronhylsen, men den trenger tro til å bli ladet og kastes ut. Det er hva som trengs, skjønner, Fullkommen Tro til å antenne den Hellige Ånds kraft som vi har nå, siden Han har kommet over oss; tro til å antenne, til å se store ting, er å . . . troen, noe som gir den til deg.

57 Med et hjerte fylt av glede, går du inn på sykerommet, vel vitende om hva du skal si. Går inn der og vet hva som kommer til å skje, noe har allerede blitt åpenbart, og du vet det. Og du går inn: “I Jesu Kristi Navn, stå opp derfra. SÅ SIER HERREN!” Der har du det; det er Fullkommen Tro. Om ti millioner mennesker hadde stått der og sagt at det ikke ville skje, vet du at det kommer til å skje uansett, fordi du vet det. Det kommer til å skje. Uansett hva noen andre sier, er du den som har troen.

58 Kan dere se for dere Josva, at han hadde kalt sammen Israels eldste, og sagt: “Eh, brødre, vi er Herrens tjenere, jeg kunne tenkt meg at dere sier en . . . spør Herren om det hadde vært i orden om—om Han ville gitt oss litt mer sollys, skjønner, og stanse solen en liten stund”?

59 Næh; han trengte det (og uten bønn, uten noen ting), hadde han et behov for det, og han bare befalte solen! Han sa: “Stå der! Jeg er i behov, og jeg er i Herrens tjeneste, og Han sendte meg bort hit for å gjøre denne jobben, og jeg gjør den som best jeg kan, og fienden er i vill flukt, og de er her ute; hvis jeg lar solen gå ned, vil de komme sammen og gi meg større problemer. Så, stå stille! Og måne, bli du hengende der!” Amen; hun hang der i tjuefire timer.

60 Nå, hvis verden snurrer og han holder den oppe, og solen stod på ett sted og ikke beveget seg, hva skjedde da? Nå, du gjør deg selv til en vantro, hvis du sier om *dette*; og hvis du så ikke gjør det, så flørter du sannelig med vitenskapen, for de sa at dersom verden stanset, så falt den. Så, hva nå? Og

hvis du sier at Guds Ord ikke er rett, da er du en vantro. Skjønner? Men det skjedde, det er hovedsaken. Jeg kjenner ikke til mekanikken i det, men det skjedde!

⁶¹ Jeg kjenner ikke til mekanikken i den Hellige Ånd, men jeg vet at Den falt over meg. Jeg—jeg kan ikke forklare mekanikken i Den, men jeg kjenner velsignelsene av Den. Det—det er alt jeg bryr meg om å vite, er velsignelsene fra den Hellige Ånd. Og mekanikken, Han styrer den. Det er Hans hemmelighet.

⁶² Denne gutten kunne ikke bli helbredet, fordi . . . Disiplene hadde kraft; Jesus gav dem kraft til å helbrede alle slags sykdommer, til å kaste ut djevler, til å rense spedalske, og til å reise opp døde. Han gav dem kraft, men de hadde ikke tro til å få kraften som de hadde til å virke. Og da de spurte Jesus og sa: “Vel, nå, hvorfor klarte vi ikke å gjøre det?”

⁶³ Nå, husk, de hadde Ordet; og Ordet var Kjød da. Og Ordet fortalte dem: “Jeg gir *dere* kraft.” Amen! “Jeg gir *dere* kraft.” Og de hadde kraften, men de hadde ikke tro til å få Ordet som var i dem til å virke. Forstår dere hva jeg mener? Men det hadde Jesus, Han var Ordet, og Han hadde tro til at hva Han sa ville skje. Han sa: “Åh, før ham hit. Hvor lenge må jeg holde ut med dere?”

⁶⁴ Han hadde tro, sammen med Sin kraft. Hvordan hadde Han det? Han sa: “Jeg kan ikke gjøre noe i Meg Selv.” Hvorfor? Han satte lit til hva Han var; Han satte lit i å vite at Han var Ordet. Og Han hadde tro på Gud, Som gjorde Ham til Ordet. Han var Gud (Ordet), og de var i Ham, og det gav Ham tro fordi Han forstod Sin posisjon. Han visste hva Han var, fordi Skriften hadde sagt at Han var *dette*. Og her flettet hvert eneste Skriftsted seg inn, for å bevise at Han var nøyaktig hva Skriften sa Han ville være, og Han visste hva Han var.

⁶⁵ Derfor satte Han Sin lit hva Gud hadde gjort Ham til. Og hvis Han gjorde det, kan da ikke vi sette vår lit til hva Gud gjorde oss til, som troende? “Disse tegn skal følge dem som tror!” Han hadde tro på hva Han var. Og om du er en troende, har du tro på hva du er: du er en troende! Og om du har tro på Gud, sier Bibelen her i . . . “Dersom våre—dersom våre hjerter fordømmer oss, da kan vi ikke ha tro; men dersom våre hjerter ikke fordømmer oss, da har vi tro, vi har frimodighet overfor Gud.” Hvis dere ønsker å lese det, står det i Johannes 3,21. Jeg har Skriftstedet skrevet ned der.

⁶⁶ Legg nå merke til dette, Johannes . . . Jeg mener 1. Johannes 3,21. Følg med.

. . . dersom våre hjerter ikke fordømmer oss, da har vi frimodighet overfor Gud.

⁶⁷ Men så lenge du gjør ting som er galt, kan du ikke ha frimodighet overfor Gud. Så, dere forstår, du kan . . . du vil automatisk vite at du er feil. Automatisk setter du deg selv bak

der som en synder, ved å vite at du er feil. Men når ditt hjerte ikke fordømmer deg, og du vet at du er en troende, og det ikke er noen ting mellom deg og Gud, kan du be om hva du vil og vite at det vil bli gitt, fordi det er Ordet som er gitt til deg, akkurat slik det ble til disse disiplene.

68 Nå, den eneste tingen du må gjøre da, er å ha tro på hva du er. Ha tro på hva Ordet sier du er! Og Jesus hadde tro på Guds Ord, som sa hva Han var: “Det står skrevet om Meg.” Talte ikke David, i Salmene; og profetene, og alle sammen, om Ham? “Jeg er Livets Brød som kom fra Gud ut fra Himmelen.” Amen! “Jeg er Livets Tre fra Edens hage. Jeg er alle disse tingene, JEG ER DEN JEG ER.” Og Han visste, med denne Fullkomne Tro, at Han var den salvede Messias, at Guds Ånd var over Ham. Han sa: “Nå, Jeg, i Meg Selv, gjør ingen ting; men det er Min tro på Gud.” Og Gud var i Ham, Ordet som ble åpenbart. Og når Guds Ord kommer i deg, blir Det åpenbart, for du er en troende. Skjønner? Og en troende er “Guds tro som beveger seg i deg.”

69 Liker dere det? Jeg—jeg—jeg liker når dere. . . Jeg liker å undervise om hvor den. . . hvordan å. . . hva tro virkelig er.

70 Visste Hvem Han var, uten en skygge av tvil, Han visste at Han var Guds Sønn. Han visste det, for Ordet identifiserte. Guds Ord identifiserte Hvem Han var. Han sa: “Hvis jeg ikke gjør Min Fars gjerninger, så tro Meg ikke; men hvis—hvis jeg ikke gjør de gjerningene, ikke tro Meg. Men om Jeg gjør, så tro gjerningene, for de er det åpenbarte Ord som var lovet.” Åh, om dere bare kunne våkne opp for det et øyeblikk! Forstår dere, Ordet Selv identifiserte Ham, Hvem Han var. Og Han sa: “Hvem kan anklage Meg for synd?” Med andre ord: “Hvem kan vise Meg at Mitt liv og Mine gjerninger ikke oppfyller nøyaktig hva Messias skulle gjøre?” Ingen kunne si noe; for Han gjorde. Da hadde Han tro til å tro, da; at hva enn Han sa ville skje.

71 Så snudde Han seg, og sa: “De gjerningene Jeg gjør, skal også dere. En liten stund, og verden ser ikke lenger; men dere skal, for Jeg vil være med dere, endog i dere. Tenk ikke på hva dere skal si, for det er ikke dere som taler, det er deres Far som bor i dere; Han er Den som taler. Og Det er ikke Meg, Det er Faderen Som bor i Meg, Han gjør gjerningene.” Ser dere hva jeg mener?

72 Nå, identifikasjonen på en Skriftsmessig Kristen, disse Ord sa Jesus: “Disse tegn skal følge dem som tror.” Nå, hvordan kan du kalle deg selv en troende, et folk og fornekte de Ordene? Hvordan kan du kalle deg selv en troende og fornekte noe som helst i dette Ordet? Skjønner? Du kan ikke gjøre det. Du er ikke en troende, derfor kan ikke tegn følge, fordi du bare tar imot det du ønsker å tro, og lar resten av Det. . . du vil ikke—du tror Det ikke. Men du er nødt til å ta hele tingen, og tro Det. Og når du virkelig tror (ikke liksom—tror, men virkelig tror), da følger disse tegn de som tror.

⁷³ Åh, kunne du sammenlignet en Kristen i dag med disse Kristne for lenge siden? Hvordan disse disiplene vandret i Åndens kraft, beveget av den Hellige Ånd? Bare en fange, som jeg forkynte om forrige kveld, en fange av Ordet og Guds vilje; han kunne ikke en gang røre på seg før Gud beveget ham. Hadde dere ikke likt å se en Menighet som dét reise seg? Det kommer til å skje; går tilbake. Den—den må komme. Det stemmer. Den m- . . . Den er på vei nå, tror jeg.

⁷⁴ For Ordet identifiserte, identifiserte Ham Selv, hva Han var; og det samme Ordet identifiserer oss. Skjønner? “Hvis en mann elsker Meg, holder han Mine bud. Og om han sier at han elsker Meg, og ikke holder Mine bud (det er alle sammen), er han en løgner, og Sannheten er ikke en gang i ham.”

⁷⁵ Du sier: “Vel, jeg tror ikke alt . . .” Vel, da, det . . . du er bare en vantro, det er alt. Hvis Bibelen sa det, betyr det at det er sant, det avgjør saken i Evighet. Det Bibelen sier, er Sannheten.

⁷⁶ Hør, hvor Han sa til oss: “Hvis dere blir i Meg, og Mine Ord i dere.” Johannes 15: “Hvis dere blir i Meg, . . .” Ser dere, ha tro på Ham. “Dere blir i Meg, og Mine Ord blir i dere, så kan *dere* be om hva dere vil.”

⁷⁷ Se nå, Han visste hvem Han var, derfor hadde Han tro. Tro kunne produsere, når Han visste hva Han var. Nå: “Hvis dere blir i Meg, og Mine Ord i dere”, da vet du hvem du er. “Be om hva dere vil, det vil bli gitt til dere.”

⁷⁸ Ville ikke det vært vidunderlig, i kveld, om alle som kom i denne bønnekøen ville si: “Jeg er en kristen. Jeg har ingen fordømmelse. Jeg—jeg vet at hjertet mitt ikke fordømmer meg. Noe forteller meg at i kveld er slutten på min lidelse”? Det er hva du skal gjøre. Du vil gå bort herfra med noe. Uansett hvor mye du kommer i følelser, hvor mye du gjør, vil det ikke virke før denne Fullkomne Troen har åpenbart og identifisert seg selv i deg, som en visshet. Og når den er der, så vil ingen ting ryste deg bort fra den.

⁷⁹ Hvis—hvis du hadde kreft, og legen fortalte deg i går at du vil være død før mandag morgen, (hele hjertet ditt, pusten din er borte, kreften har spist deg opp, blodstrømmen din har blitt full av kreft, hva enn det er); og Noe kom med denne vissheten på den ekte troen, Fullkommen Tro ble gjort til en visshet i deg, ville du le den legen i ansiktet.

⁸⁰ Du ville vært som gamle Elias, da han gikk frem og tilbake foran avguden, og sa: “Kanskje dere skal rope litt høyere? Kanskje han har gått avsides?” Han visste hva han skulle gjøre, fordi Gud hadde fortalt ham hva som kom til å skje. Han sa: “La den gud som svarer med ild, være Gud.”

⁸¹ De sa: “Vi tar den utfordringen.” Og de helte vann på altrene. Og de—de skar seg selv, og de gjorde alt mulig, og ropte: “O Baal! O Baal! Svar!”

⁸² Elias var så rolig som bare det. Han sa: “Rop litt høyere”, sa—sa: “Kanskje han har gått avsides. Kanskje—kanskje han er på en fisketur. Kanskje gjør han noe annet, skjønner dere. Han er ute ett eller annet sted.” De bare . . . Bare gjorde narr av dem, fordi han visste at det ville skje.

⁸³ Åh, se da han fikk alt i orden. Han gikk ut der og sa: “Herre, Abrahams, Isaks og Israels Gud!” Han kalte ham ikke ved hans navn, *Jakob*, “svindler.” Han kalte ham *Israel*, “fyrste hos Gud.”

⁸⁴ “Herre Gud, av Abraham, Isak, og denne Fyrste (Jakob), la det bli kjent i dag at jeg er Din tjener; og jeg har gjort dette, ikke etter mitt ønske, ikke etter mitt eget påfunn, men på Din befaling har jeg gjort dette; Din vilje, Du fortalte meg hva jeg skulle gjøre. Du viste meg at disse tingene ville være her. Nå, jeg har helt vann på alteret. Jeg har gjort alle disse tingene på Din befaling. Nå, la det bli kjent!” Og da han sa det, falt det ild fra himlene. Han var helt sikker på at den kom til å falle, fordi han hadde vissheten. Hvorfor? Ordet sa det.

⁸⁵ Nå, denne samme Bibel er det samme Guds Ord. Og når du kan motta vissheten (det er Fullkommen Tro); vissheten på at dette løftet som Gud gav, er *ditt*.

⁸⁶ “Hvordan føler du deg, broder Branham, når du står der og du ser folk komme inn med forskjellige språk og ting? Er du redd?” Nei, sir. Nei, sir. Han sa det! Har ikke vært redd hittil, for Han sa det til meg, og jeg tror at det er Sannhet.

⁸⁷ Hvis han ba meg i kveld om å gå til presidentenes gravplass, og reise opp George Washington i morgen tidlig, ville jeg invitert hele verden: “Kom og se det bli gjort.” Jeg ville sagt: “Ta med hver . . . få—få med deg hver kritiker du kan, og still dem opp rundt der, dere kommer til å få se Guds Herlighet. Sett den stolen her borte, hvor du kan sette deg ned og hvile deg litt; han vil være her om bare et lite øyeblikk, så snart jeg ber om det.”

⁸⁸ Den kvelden da den lille gutten i Finland, den dagen, mener jeg; lå der død, hadde ligget der i en halv time, ille tilredt, blod rant ut av øynene, nese og ører; de små bena brutt i stykker i de små strøpene hans; og føttene ut gjennom enden av strøpene hans, skoene hans var borte. Jeg så og jeg tenkte: “Det burde være den gutten.” Jeg sa: “Si meg, la oss se bak i den Bibelen, broder Moore.”

⁸⁹ Vi fikk broder Lindsay, broder Moore så baki der: “‘Og det skal skje’, SIER HERREN”, (Åh, du!) “‘det vil være et—et land hvor det vokser mye eviggrønt. Småstein ligger og skvulper ved innsjøen. En liten gutt med kortklipt hår, et lite undertøyliv kneppet opp her, og føttene hans . . . strøpene hans trukket høyt opp. Han vil ha brune øyne, de vil være rullet bakover. Han vil bli drept i en bilulykke. Men legg hendene dine på ham, og han vil komme tilbake til livet.’”

⁹⁰ Der var Den, skrevet ned der. Der lå han, amen, bare avventet Ordet. Jeg sa: “Hvis denne gutten ikke lever om noen minutter fra nå, da er jeg en falsk profet, jag meg ut av Finland. Men om han lever, fall på deres ansikter og omvend dere!”

⁹¹ Jeg sa: “Død, du kan ikke holde ham!” Jeg kalte på hans ånd i følge Guds Ord: “I Jesu Kristi Navn”, opp hoppet han. Nettopp! Ser dere? Åh, du! Troen, ser dere, tok tak. Gud sa det, der er det!

⁹² Nå, det er—det er Gud som taler i denne tid gjennom visjoner. Men dette: Men om den visjonen var i motsetning til *Dette*, så ville den være feil; *Dette* er større enn visjonen. Hvis noen visjon er i motsetning til Ordet, la den være; den er ikke fra Gud, Gud motsier ikke Sitt Eget Ord.

Så, hvis dette Ordet sa noe til deg, da kan du ha den samme tilliten til at det kommer til å skje. Det er ingen ting. . . Hvis Det sier: “De skal legge hendene på de syke, og de skal bli friske”; vel, broder, hvis tro, denne Fullkomne Tro griper tak i det, ville du. . . når du går gjennom denne bønnekøen ville du ha hoppet og ropt til du. . . mens du forlot dette stedet: “Det er over!” Det er over! Alt er over, det er over! Om du hadde et begjær i ditt hjerte og trodde at når det ble bedt for, så ville det bli besvart, du diskuterer ingen ting, det er hva som kommer til å skje; slik som kvinnen med blodsykdommen.

⁹³ Jesus hadde Fullkommen Tro. Han—Han hadde det, og den kom fordi Han var Ordet. Og du blir Ordet; du blir Ordet når du mottar Ordet. “Hvis dere blir i Meg, og Mine Ord i dere. Mine Ord som . . .” (*dette* Ordet) “blir i dere, be da om hva dere vil, og det vil bli gjort for dere.” Skjønner? “Hvis du sier til dette fjellet, ‘Flytt deg’, og ikke tviler, men tror på hva du har sagt, da skal du få det du har sagt. Når du ber, tro at du mottar det du ber om, og du skal få det; det vil bli gitt til deg.” Tid, rom, ingen ting annet vil noen gang forandre det. Du vet at det er gjort. Det er allerede—det er allerede over.

⁹⁴ Nå, se! Nå, og Han sa til oss: “Hvis dere blir i Meg, og Mitt Ord i dere”, her i Johannes evangelium, “kan dere be om hva dere vil, og det vil bli gjort.” Da, gjenkjenn din posisjon i Skriften, som en troende. Skjønner, du må gjenkjenne din posisjon, slik Han gjenkjente Sin posisjon.

⁹⁵ “Står det ikke skrevet at Kristus skal komme, og alt det Kristus skulle gjøre?” Han sa til Kleopas og dem den morgenen: “Står det ikke skrevet i Skriften at de vil være nødt til å . . . at Han må lide og så bli drept og oppreist den tredje dagen?” Sa: “Hvorfor er dere så trege til å forstå?”

⁹⁶ Og de tenkte: “Du store min, denne mannen taler litt annerledes enn andre menn.” De fant ut, da de kom inn på herberget, at det var Ham. Dere forstår, Han var skjult for deres øyne. Ser dere, de visste at Han stadig gikk tilbake til Skriften, og de visste at Det var Ham.

97 Nå, du må tro det du ber om. Hvis du er en troende, innse deg selv som en troende. Innse at disse tingene er for deg.

98 Hvis det er fordømmelse i ditt liv, gjør det rett først. Skjønner? Hvis du har fordømmelse i ditt...Jeg...eller du kan få Oral Roberts og—og et dusin andre mennesker som har tro til å komme hit og be for deg, og hoppe opp og ned, og tømme olje på deg i litervis, det—det vil fremdeles—det—det vil ikke bevege seg. Det stemmer.

99 Det som faller ned fra Orals møter på grunn av det? Jeg møter dem i bønnekøen. Du hører Ham si: “Du har blitt bedt for før. En mann med mørkt hår, ganske stor kar, stor kjeve.” Det er Oral Roberts. Skjønner? “Og det var i en *bestemt* by; kalt en *bestemt*, *bestemt* ting.”

100 “Ja, det stemmer.” Skjønner?

101 “Du ble bedt for av en *slik-og-slik* mann.” Skjønner, slik som det. “Men her er det. Her er problemet.” Skjønner? “Gå og gjør den tingen rett. Gå ut dit og bekjenn den synden til din mann, til din kone. Gå og gjør *denne* tingen.” Det vil aldri gjøre deg noe godt, uansett hvem du ber for, inntil du gjør det rett. Fordømmelse er i ditt hjerte, og Gud vil ikke komme inn i det hjertet som er fordømt. Skjønner? Gud bor ikke i det; du er nødt til å gjøre det rett. Når du så gjør det, må du ha tro. Hvis alt er rett, må du ha tro og tro det. Ikke vær redd.

102 I Jobs Bok, Den sier her: “Job fryktet.” Og det han fryktet, det skjedde faktisk. Hva brakte det? Frykten hans. Det er hva som fikk det til å skje. Hans tro ville ha holdt det borte fra ham, men frykten hans brakte ham...brakte det til ham. Han var redd for at det skulle skje, og det skjedde. Nå, om hadde—han hadde visst at det ikke ville skje, ville det ikke ha skjedd. Forstår dere hva jeg mener?

103 Hvis du er redd når du kommer gjennom bønnekøen: “Kanskje jeg ikke har nok tro”; vil det aldri skje, ikke bekymre deg. Skjønner? Men om du vet at det kommer til å skje, da vil det skje. Skjønner? Dere forstår, det er en visshet på noe. Job hadde en frykt for at disse tingene ville komme over ham, og de gjorde. Hvis du har en frykt for at sykdommen din kommer til å forlate deg...eller ikke vil forlate deg, vil den ikke. Hvis du har en tro, så vil den det.

104 Spør hvilken som helst medisinsk lege. Det første han vil prøve å få deg til å gjøre, er å ha tillit til medisinen han gir deg. Hvis du ikke har tillit til den, bør du heller la den være. Skjønner? Sannelig! Hva er det da? Det er troen som får helbredelsen til å skje; det er tro som gjør det, alltid.

105 Peter, det gikk veldig bra med ham helt til han ble redd. Ordet sa til ham at han kunne gå på vannet. Først var han redd, han trodde det var et—et spøkelse, og han sa: “Herre, hvis det er Deg, be meg komme til Deg på vannet.”

106 Sa: “Kom igjen.” Nå, det er akkurat det samme som Jakob 5,14, samme som Markus 16. Den samme Gud sa Det, sa: “Kom igjen.” Og så begynte han å gå. Han greide seg bra, kom seg ned fra båten, begynte å gå på. . .

107 Det var en storm på sjøen, vet dere; store, hvite bølgetopper, større enn disse åsene omkring her, skummet brøt toppene på dem; fryktinngytende, kanskje femten, tjue fot med skum, de hvite toppene brøt. Og det var en veldig ting for ham å be om: “Hvis det er Deg, Herre. . .” Ser dere, Han så ut som et. . .der, så ut som en skygge eller en ånd. Han sa: “Hvis det er Deg, be meg å komme til Deg på vannet.”

108 Jesus sa: “Kom igjen.”

109 Og han gikk ned, sa: “Det er Herren, jeg vil bare gå.” Men da han fikk øynene sine på bølgene, ble han redd. Hva kom i tankene hans? Med en gang, han. . . “Jeg vil gå fordi Ordet sa at jeg skulle gå.” Og like etter, så han på sine. . . vel, han så på symptomene sine; han så ut dit og så hvor store de bølgene var, og han ble redd; og da han ble, begynte han å synke. Skjønner? Det han fryktet, skjedde! Det han trodde, skjedde! Da han trodde at han kunne gå, gikk han; da han trodde og ble redd, i sin vantro, da forlot vissheten ham. Skjønner? Han bekjente fremdeles sin tro, men han hadde ikke vissheten. Vissheten ville ha gått like over toppen av den hvite bølgetoppen og gått like bort til Ham, skjønner, om han hadde hatt den Fullkomne Tro. Skjønner? Men han hadde ikke den. Han trodde at han hadde. Han gjorde det først, han var villig til å våge seg rett ut: “Vel, *Herren* ba meg om å gjøre det, det kommer til å skje.” Så han bare klyver ned og ut av båten, og går avsted. Han tenkte ikke på bølgene, den motstanden de var. Han fikk aldri det i tankene sine.

110 Nå, når du begynner å tenke: “Vel, vent nå. Og du vet, jeg har vært syk så lenge, jeg. . .” Stopp! Du kan like godt gå tilbake til båten. Skjønner? Skjønner? Men når du slutter å tenke på det. . .

111 “Abraham tenkte ikke på sin egen kropp, nå død, heller ikke på at Saras morsliv var dødt.” Han tenkte ikke på det, vurderte det ikke en gang. Det ble ikke en gang tatt inn i resonnementet. Han ofret det ikke en eneste tanke; han bare grunnet på hva Gud sa, og han gikk videre. Så—så lenge Peter gjorde det, gikk han.

112 Men Jesus levde i en verden som ingen visste om, Han var en underlig Person. Han levde i en verden av Fullkommen Tro på den Fullkomne Gud, i hvem Han var. Om vi levde i en Kristens Fullkomne Tro, på hva vi er, ville vi vært et mysterium for verden; folk ville ikke ha forstått deg. Du ville

vandret i Ånden. Det Ånden sa, ville du gjøre. Hva Den forbød deg, ville du ikke gjøre. Da begynner folk å si...de...du ville vært en—en mystisk person for dem.

113 Det er slik det er med alle troende, de er mysterier. Folk forstår ikke, fordi de lever i en verden for seg selv. Jesus levde i en verden som ingen andre kunne berøre. Disiplene kunne ikke forstå Ham. Da Han talte til dem, sa de *dette*. Og så sa de: “Vel, Du—Du snakker i gåter! Vi—vi forstår ikke dette. Hvordan kan dette ha seg?” Dere skjønner, de var ikke i den verden som Han levde i. Ser dere, de kunne ikke forstå Ham, ingen kunne forstå Ham.

114 Og så, når en mann lever ved tro og vandrer ved tro, jeg mener troen som er en visshet, er han isolert fra hele verden og blir en ny skapning i Kristus. Der, nå er du i ferd med å bli Brudemateriale. Skjønner? Skjønner? Skjønner? Du kommer inn i en bortrykkende tilstand nå. Det gjelder for hver og en av oss; ikke bare pastoren, diakoner, tillitsvalgte. Det gjelder for lekfolket, hvert enkeltmenneske vandrer i en verden med Gud, alene. Du blir døpt inn i dette Kongeriket, og det er ingen der inne, foruten deg og Gud. Skjønner? Han gir ordrene, og du utfører dem. Hva enn Han sier, det finnes ikke en skygge av tvil noe sted, du går bare videre. Hvis Herren sier *dette*, er det ingen i verden som kan snakke deg ut av det, du går bare videre uansett. Nå kommer du inn i Fullkommen Tro, fullkommen fullkommengjørelse som ikke kan svikte. *Den* troen svikter aldri. Ja, Han var en mystiker for dem, med Sin Fullkomne Tro; og slik er det nå med de som har Fullkommen Tro, for andre er de mystikere.

115 Vi har blitt opplært til å “motstå djevelen, og han vil flykte fra oss.” Nå, å *motstå* er å ganske enkelt “vende ham ryggen”; bare *motstå* ham, det vil si “bare gå bort fra det.” Gud sa en bestemt ting; uansett hva han prøver å fortelle deg, så hører du ikke en gang på ham. Du har...ørene dine er døde for alt annet enn hva Ånden sier. Skjønner? “Til ham som har et øre (som lytter), se hva Ånden sier til menighetene”; den som har lytteposten, som griper hva Ånden sier til menighetene. Skjønner?

116 Hva satan sier: “Vel, jeg kan bare ikke...” Det har ikke noe med... “Vel, om du forkynner *det*, vil denominasjonen skyve...” Det har ingen ting med saken å gjøre, han bare fortsetter videre uansett.

117 “Han som har et øre, la ham høre hva Ånden sier til menighetene.” Dere vet, i Bibelen, Den sier hele tiden det. “Til ham som har tro. Til ham som har et øre å høre med, la ham høre.” Skjønner? “Han som har visdom, la ham regne ut dyrets tall.” Alle disse forskjellige tingene. “Han som har, la ham fortelle det til resten av dem, slik at de kan få.”

118 Og det er ved tro som vi snakker om nå, tro som du må ha, denne Fullkomne Tro; denne Troen som sier: “Ja!” Det er ingen ting som kan si “nei” når Gud sier: “Ja.” Skjønner? Når Han sier “Ja”, så er det “Ja!” Og ingen ting annet kan noen sinne ta Det fra deg.

119 Med Hans Fullkomne Tro, var Han veldig underlig. Og djevelen holdt seg ikke nær Ham veldig lenge. Vi tok det for oss i leksjonen i morges. Da han kom med denne store svære løgnaktigheten av—av intellektuell forståelse, han løy seg inntil Jesus der da han kom, og han fant ut at han traff en ledning på ti tusen volt: kastet ham rett tilbake igjen. Javisst. Han sa: “Det står skrevet, mennesket skal ikke leve av brød alene!” Puh! Han fikk et sjokk da.

Han kom litt mer forsiktig neste gang, da han sa: “Nå, Du er en stor Mann, Du kan blåse Deg Selv opp hit, og bli noe.”

120 Sa: “Vik bak Meg, satan.” Åh du, hva han møtte! Og, “Du skal ikke friste Herren din Gud.” Skjønner, Han beviste Seg Selv for satan, at Han var Herren Gud. “For det står skrevet, ‘Du skal ikke friste. . .’”

121 Nå, hvis—hvis satan ikke hadde visst at det var Herren Gud, ville han ha sagt: “Vent, et øyeblikk, Du er ikke den Personen.” Men han visste bedre enn å diskutere det med Ham.

122 Han visste hvilken grunn Han skulle stå på. Han sa: “Du skal ikke friste Herren din Gud.” Og det var Hvem Han var. Og satan visste bedre enn å si det, fordi Jesu gjerninger allerede hadde bevist at Han var Herren din Gud.

123 Legg nå merke til noe annet. Fullkommen Tro er en mester i alle situasjoner. Fullkommen Tro mestrer alle situasjoner. Uansett hva det er, mestrer Den det. Nå, se bare! Når du tror noe, gjør noe, og du har tro på det du gjør; uansett hva omstendighetene er, det har ingen ting med saken å gjøre. Ser dere, den mestrer den omstendigheten. Hvis det er i et—et rom med sykdom, og Herren har åpenbart at denne bestemte tingen kommer til å skje, så bare taler du det, og går videre.

124 “Åh, gjør den. . .?” Bare ikke still noen spørsmål. Det er allerede over, bare fortsett videre. Skjønner? Den mestrer alle omstendigheter. “Vel, hvis du gjør *dette, den-og-den* kommer til å gjøre. . .” Det. . . ser du, Den har allerede mestret det. Skjønner?

125 Tro tror at Gud vil få det til å skje. “Jeg vet ikke hvordan Han vil gjøre det, men Han vil gjøre det uansett.” Skjønner? Den mestrer alle omstendigheter.

126 Og tro og kjærlighet er sammenknyttet, fordi du kan ikke ha tro uten at du har kjærlighet, fordi din tro er på en Gud Som er selve essensen av kjærlighet. Tro og kjærlighet virker sammen.

127 Her, akkurat som et ungt par. Du tar en ung mann og en ung kvinne, og de elsker. . . de forelsker seg i hverandre. Og

som tiden går og de begynner å bli bedre kjent med hverandre, begynner hjertene deres å slå som ett. Skjønner? De er—de er . . . de er ikke mann og kone ennå, men kjærligheten deres binder dem sammen, og de har tillit til hverandre. Nå, hvis de virkelig elsker hverandre, virkelig elsker, og du vet at denne jenta elsker deg, og—og hun vet at du elsker henne, da har dere tillit (tro på hverandre) hvis dere har tro på hverandre; hvis du ikke har det, bør du ikke gifte deg med henne. Skjønner?

¹²⁸ Legg merke til dette, du må ha tro. Og hvis du skiller dem fra hverandre, og plasserer den ene helt i sør og den andre helt i nord, vil kjærligheten deres fremdeles banke for hverandre, uansett hvor de er. De er like tro til hverandre som de kan bli, fordi de elsker hverandre. Og hvis du elsker Herren, ikke bare prøver å unnsnippe helvete, men du elsker Herren, da har du tro på Gud; skjønner, hvis du elsker Ham.

¹²⁹ Som en—en ung jente . . . skjedde nylig her i Louisville, for ikke lenge siden. En kvinne, hun var en—hun var en . . . vært en Kristen i mange år, men mannen hennes hadde nettopp . . . ble forelsket, hun ble forelsket i denne mannen. Han hadde vært en Kristen i et par år. Og så ble de gift; de elsket og hadde tillit til hverandre, og de ble gift. Og så sa kvinnen til mannen, sa: “Kjære, det må være vanskelig for deg, du er bare en ung Kristen. Du har gått igjennom så mye.” Drikking var hva det var. Sa: “Du har gått gjennom så mye.” Og sa: “Jeg vet at du garantert kommer til å bli fristet, veldig mye.” Og sa: “Jeg vil at du skal vite en ting nå. Nå, hvis du skulle falle, hvis du skulle falle i fristelse og blir overvunnet, ikke hold deg borte hjemmefra; kom tilbake. Kom like hit, for jeg—jeg kommer til å vente på deg akkurat her, og jeg vil hjelpe deg å be igjennom igjen, inntil du får seier. Jeg kommer til å bli hos deg, fordi da jeg giftet meg med deg, giftet jeg meg med deg fordi jeg elsket deg. Og uansett hva du er, elsker jeg deg fremdeles.”

¹³⁰ Noen få dager etter det spiste han lunsj med karene nede i maskinrommet, han fortalte dem om det, sa: “Nå, hvordan kunne en mann i det hele tatt gjøre noe galt, når noen elsker deg slik som det?” Skjønner?

¹³¹ Der har du det. Hvordan—hvordan kan du trå over den tilliten?

¹³² Og da vi var syndere, fremmedgjort, uten Gud; i verden, i den dymga med gjørme, som jeg snakket om i morges, kom Gud til oss! Gud søkte deg, du søkte aldri Gud. “Ingen mann kan komme til Meg uten at Faderen drar ham først.” Og Gud kom ned i den gjørma, det du var, og fant deg og brakte deg ut! Det burde skape en Fullkommen Kjærlighet. Se hva du var, og se hva du er. Hva forårsaket det? Noen som elsker deg! Kan du ikke ha tro på det Han lovet deg, da? Virkelig ekte kjærlighet vil skape en tillit til Hans Ord.

¹³³ Han grep meg da jeg var ingen ting. Jeg er fremdeles ingen ting, men jeg er i Hans hånd. Ser dere, Han grep meg. Og Han elsket meg da jeg var uelskelig. Han elsket deg da du var uelskelig, men Han forandret deg. Akkurat slik den fargede søsteren sa den gangen i sitt vitnesbyrd, hun sa: "Jeg er—jeg er ikke det jeg burde være, og jeg er ikke det jeg ønsker å være, men jeg er ikke det jeg pleide å være!" Hun visste at hun hadde kommet til et sted, noe skjedde. Og det er slik det er. Hvis Gud, da jeg var en fremmed for Ham, elsket meg slik at Han bøyde Seg ned for å gripe meg og plukke meg opp, gir det meg tillit til at Han ønsker å bruke meg. Han har en hensikt med å gjøre det. Han har sett noe i meg. Han har sett noe i deg. Han hadde en grunn til å frelse deg, se på menneskene som er ufrelste i dag. Se på millionene Han kunne ha tatt i stedet for deg, men Han tok deg. Amen! Ingen kan ta din plass. Amen! Du er i Guds husholdning. Ingen kan gjøre det. Det er Hans kjærlyghet til *deg*.

¹³⁴ Vil da ikke din kjærlyghet strekke seg ut igjen mot Ham? Og det er et kjærlyghetsforhold. Uansett hva situasjonen er, dens omstendigheter er styrt av denne Kjærlygheten som skaper Tro: at Gud elsker deg og du elsker Gud, og dere elsker hverandre, og—og det bringer Troen. Ålreit. Da kan den ikke—den kan ikke la være å bringe frem nøyaktig hva Gud lovet at den ville gjøre.

¹³⁵ Se nå! Fullkommen Tro er ren, like ren som kjærlyghet er. Skjønner? Nå, når du elsker noen, og du har. . . du elsker din mann eller du elsker din kone. Nå, ingen trenger å fortelle deg at "du ikke" gjør det, fordi du gjør det, og du vet at du gjør det.

¹³⁶ Nå, om jeg hadde spurt deg: "Hvordan kan du—du bevise at du gjør det?"

¹³⁷ "Åh, jeg beviser det med måten jeg lever for ham." Skjønner? "Jeg er en trofast, ærlig kone. Jeg er en lojal, ærlig ektemann, og det beviser for meg at jeg—at jeg elsker min kone; eller jeg elsker min ektemann." Ser dere, at livet ditt beviser hva du er. På samme måte som Kristendommen gjør det. Skjønner? Deres tro, dere har tillit til hverandre, det er rent. Og det er noe ekte som du ikke kan vise til noen andre, likevel har dere den, og deres handlinger beviser det.

¹³⁸ Og når du har ren, ubesmittet Tro, slik din kjærlyghet er ovenfor din livsledsager, da beviser du det ved måten du opptrer på. Du klager ikke lenger, du vet at det er gjort, bare går videre. Uansett hva tingen ser ut som, hva noen andre sier, vet du hva som har skjedd. Du vet at det er fullbrakt; like mye som du vet at du elsker din ektemann, like mye som du vet at du elsker. . . Ser dere, kjærlyghet og tro er nødt til å gå sammen. De er i slekt, de elsker. Kjærlyghet produserer Tro.

139 Når satan frister oss skal vi motstå ham i en Fullkommen Tro på et Fullkomment Ord, slik Jesus gjorde. Guds Ord er fullkomment. Vi må ha Fullkommen Tro på dette Fullkomne Ordet, og motstå satan.

140 Nå skal vi skynde oss, så fort vi bare kan.

141 Ved Hans Tro på—på Hans Ord, vi (Han seirer), kan vi seire over hva som helst: både død, helvete og graven. Vi vet at Gud er Gud, at Fullkommen Tro på Guds Fullkomne Ord, Han beseiret alt Han kom i kontakt med. Død kunne ikke engang forbli i Hans Nærvær. Sykdom kunne ikke forbli i Hans Nærvær. Fra Ham fløt det liksom elver av kraft, som hele tiden gikk ut, kraft som kom fra Hans kledning. Disse menneskene som lå i Hans skygger; gikk frem, berørte kledningen Hans med sine fingre, og ble helbredet. Da denne kvinnen gjorde det, da ønsket alle å berøre kledningen Hans, for de så at det gikk kraft ut fra Ham hele tiden, som fløt som elver. Der var Han, vandret, vandret i en verden med Fullkommen Tro, fordi Han var Ordet.

142 Og nå: “Hvis dere forblir i Meg”, gjennom Ham, brakte Han Ordet til deg; “og Mine Ord forblir i dere”, gå da på samme slags måte: mens kraft strømmer fra deg, elvene fra Guds kilde av velsignelser, som bare flyter ut til folket. Skjønner dere hva jeg mener? Og du later ikke som, du forestiller deg ikke det. Det skjer faktisk, og du ser det. Hvis du bare forestiller deg det, vil det ikke være til noen nytte; men om det virkelig er der, så skjedde det faktisk.

143 Se her, nå! Hør, ved Det, da Han stod og Han sa: “Hvis dere ødelegger dette Legemet (dette Tempelet), vil Jeg reise Det opp igjen på tre dager.” Hvorfor? Han var bare helt tilfreds med at Han ville gjøre det, fordi Skriften sa at Han ville gjøre det (Messias): “Jeg vil ikke etterlate Hans sjel i helvete, heller ikke vil Jeg la Min Hellige se forråtnelse.” En profet, som Ordet kommer til, hadde sagt at det ville skje, og Han visste at Han var den Personen.

144 Og da den . . . Jesus Selv, sa: “Troens bønn skal frelse den syke”, eller: “De skal legge hender på de syke, og de skal bli helbredet.” Hvis . . .

Du må ha den samme fullkomne tilliten til at “når hender blir lagt på meg, skal jeg bli helbredet”, fordi Han sa det.

145 Han sa: “Ødelegg dere Dette Legemet, og Jeg vil reise Det opp”, fordi Han visste at Han var Messias. “Jeg vil ikke la Min Hellige se forråtnelse”; Han visste at Han var den Hellige. “Jeg vil heller ikke etterlate Hans sjel i helvete”; Han gjorde ikke. Han visste at Han ville gjøre det. Han hadde tillit til at Han var der for å beseire både død og helvete, sa: “Ødelegg Det, hvis dere vil, og Jeg vil reise Det opp igjen på tre dager.” Å, du! “Jeg har makt til å legge Mitt liv ned, eller Jeg har makt til å ta det opp igjen”; Han visste Hvem Han var.

146 Du er en Kristen. Du har rett til hvilken som helst gjenløsende velsignelse som Jesus døde for deg for. Alt sammen er ditt! Det er allerede betalt for, du må bare tro det. Ikke innbille deg det; men tro det, og vite at det er ditt, og at du kan innta det. Å, det er den beseirende Troen: vite! Ja.

147 Han visste på forhånd at det ville skje. Han kunne forutsi at det ville skje, fordi Han visste at det ville skje; og hva enn Han forutsa, skjedde. Nå, se her! Hva enn Han sa, så æret Gud det Han sa. Tenk på det! Hva enn Jesus sa, Det fikk Gud til å skje. Så, Han visste at Ordene Hans var Guds Ord. Nå, se! Dette samme Skriftstedet vender like inn i oss igjen: “Hvis *dere* sier til dette fjell.” Å, du! Jeg—jeg lar det bare synke inn til de grann, ser dere, for vi kommer til å ha en bønnekø. Vi vil avslutte møtet og be for de syke, de som ønsker å . . . må gå.

148 Se! Han visste at Han behaget Gud. Han visste at det ikke var noe i Hans liv. Gud hadde allerede vitnet: “Dette er Min elskede Sønn Som jeg har velbehag i, hør Ham! Dette er Min elskede Sønn Som Jeg har behag å bo i”, på Hans dåpsdag. “Jeg har behag i å ta Min bolig her inne, det er ingen fordømmelse ved Ham i det hele tatt.”

149 Nå, når den samme Gud kommer til deg, og har behag i å bo i deg, har behag i å ære ditt ord, hva din beslutning er . . . Hva var Josvas beslutning? “Stå stille, sol!” Og den stod der. Amen! Sannelig! Hva var Moses’ beslutning? Holdt staven sin over denne—en elv slik som *det*, og befalte den deretter “Åpne deg!” Og den åpnet seg! Du ser, hva enn du ber om. “Og om du sier til dette fjell: ‘Flytt deg’, og ikke tviler, skjønner, i ditt hjerte, men tror at det du har sagt vil skje, da kan du få det du har sagt.” Det setter *deg* tilbake i Ordet. Nå, det er ikke skumma melk. Skjønner? Det setter *deg* tilbake. Jeg vet at det kommer til å gå over hodene deres, kanskje, ser dere, fordi Det ikke kan forankre seg. Men en virkelig ekte tro griper det her og nå.

150 Jeg har sett det, venn. Her ligger denne Bibelen åpen foran meg. Jeg har sett det skje, og jeg vet at det er Sannheten. Jeg vet, Gud i Himmelen vet, at jeg kanskje ikke vil leve helt til jeg får avsluttet dette budskapet, men jeg—jeg vet at det skjedde. Jeg har sett det selv. Jeg er et vitne til at dette Ordet går i oppfyllelse, at jeg vet at Det er Sannheten: si det, og stå der og se Skaperen skape et levende vesen til eksistens, like foran øynene dine; du rister på hodet ditt, og undrer deg; og så ser du deg omkring og ser Ham skape en til, en helt maken en, fordi *du* sa det; og du snur deg bort hit og sier: “Det vil være en til der”, og se, og der er den! Nå, det er sannheten.

151 Åh, hvor skulle vi være? Der har du Fullkommen Tro. Ingen visjon, “Bare tal Ordet”, så aldri ekornet. Han bare sa *dette* Skriftstedet, hva det var, og: “Tal det, og ikke tvil på det; men det du sier, det vil være der.” Og jeg tok Gud

på Hans Ord, og det var der. Det stemmer. Det er like så mektig. . . Og venn, som din pastor, det er like så mektig som det var da Josva stoppet solen; for solen var allerede der, elementene var i bevegelse, og han stoppet bevegelsen. Men dette, Han skapte noe der, som ikke var der, Han skapte! Jeg er så glad for å kjenne den Gud som kan ta jordens støv, en dag, uten noen ting, og kalle meg tilbake til livet igjen, den samme troen, etter at jeg har blitt plantet i graven. Å, du! Der har du det.

Min tro ser opp til Deg,
Du Lam på Golgata,

¹⁵² Du taler og tviler ikke, men tror på det du har sagt, du skal få det du har sagt. Skjønner, tro at det vil skje!

¹⁵³ David, i Salmene, snakket om Ham. Og med det, tok Han Sin kraft, og Han tjente andre. Han holdt det ikke bare for Seg Selv, men Han tjente andre med det; frelste også andre, endog til det ytterste, og Han kan gjøre den samme tingen nå. Og lovet den samme tro til de troende, i Sitt Ord, og Johannes. . . slik Johannes 14,12, Han sa det; Markus 16; og også i Markus 11,23, som vi nettopp leste.

¹⁵⁴ Nå, se. Nå, Han har vist Seg for oss i den samme form som Han gjorde for dem i det Gamle Testamentet, og i den samme som Han gjorde i det Nye Testamentet; og har vist ved det samme Ordet, den samme Kristus. Og jeg erklærer for dere at Kristus er den Hellige Ånd. Ordet *Kristus* betyr “den salvede”; bare en person som er salvet, det er Kristus, den salvede. Hvor mange vet at det er sant? Det er oversa-. . . Den salvede, det ville komme en mann som ville være salvet. Salvet med hva? Bibelen sa i Apostlenes gjerninger 2, at Jesus fra Nasaret, en Mann stadfestet av Gud, salvet med den Hellige Ånd; gikk til verket, og gjorde store gjerninger og ting, ser dere, som Gud manifesterte, beviste at Han var i denne Mannen.

¹⁵⁵ Og nå blir vi salvet med den samme Ånd, salvede messiaser; messiaser i den siste tid, for å skinne ut Jesu Kristi oppstandelse; for å vise at Han ikke er død, men i skikkelsen av den Hellige Ånd, Han er i Sitt folk; virker iblant Sin Brud, med et kjærlighetsforhold til Henne, og tømmer Seg Selv inn i Henne. De blir ett til Bryllupsmåltidet; og de samme tegn, lovet av den samme Gud, i det samme Ordet, gjør Hans selvsamme manifestasjoner.

¹⁵⁶ Det er ikke noe annet for oss å gjøre enn å tro Det, og “tro det” er *vissheten*, og det skaper en Fullkommen Tro. Bare tenk på hvor—hvor—hvor sløve vi er; bare tenk på det et øyeblikk nå.

¹⁵⁷ Nå, la oss se. Har Han gjort alle ting vel? Har Han noen gang fortalt oss noe uten at det skjedde helt nøyaktig slik Han sa det? Har Han ikke gjort gjerninger, og har ikke den mektige Ildstøtten vært iblant oss og gjort nøyaktig slik Han

lovet å gjøre? Har vi ikke sett Den? Har ikke vitenskapen tatt Den, etter at det ble forutsagt hva som ville skje; gikk like dit og hadde det til og med i aviser og magasiner, tok det med tilbake og viste det, da det ble fortalt dere flere måneder før det skjedde? Har Han ikke gjort nøyaktig slik Han gjorde i det Gamle Testamentet og det Nye Testamentet? Og Det er nøyaktig den Samme! Den Hellige Ånd kommer og er en Skjelner. "Og Guds Ord, som er mer levende og skarpere enn et tveegget sverd, en Skjelner av hjertets tanker og planer." Stemmer ikke det? Er ikke det den samme Gud? Nå, den samme Ene, det er ikke en fremmed som er borte ett eller annet sted, Han er her. Han er her, gjør dette for å skape en Fullkommen Tro. Jeg føler Ham. Jeg vet at Han er her nå. Jeg vet at Hans Ånd er her. Jeg vet at Han vet alle ting. Amen! Og jeg vet at Han ønsker å—å gjøre noe. Han har gjort noe, for å—å skape denne fullkommengjorte troen i folket.

¹⁵⁸ Kommer vi til å vandre inn i Evigheten slik det var i Noahs dager, med åtte sjeler frelst? Kommer vi til å komme som Lot, med tre ut av Sodoma? Kommer vi til å komme, som på Johannes døperens dager, med seks troende? La oss tro, for Hans gjerninger er fullkomne! De blir manifestert daglig og fullkomment foran oss, viser at Han er Ordet, Ordet! Det 4. kapittel i Hebreerbrevet sier.

...Guds Ord er...skarpere enn noe tveegget sverd, . . .skjelner til og med hjertets tanker og planer.

¹⁵⁹ Tenk på det! Guds Ord er *Det*, en Skjelner av hjertets planer. "For Guds Ord er levende og virkekraftig, og skarpere enn noe tveegget sverd, og trenger igjennom til det kløver sjel og ånd, og marg og bein, og er en Skjelner av hjertets tanker og planer." Ordet gjort kjød! Halleluja! Ordet opererer i en menneskelig kropp, ved fysiske tegn, ved materielle tegn, ved Bibelske tegn, fullkomment, for å bringe dere til en Fullkommen Tro for en Fullkommen Bortrykkelse.

¹⁶⁰ Hvorfor kan vi ikke se på Det? Ikke en mystiker; djevlen har satt alt i verden foran dere for å holde, få dere . . .holde dere fra å tro på Det. Han vil ta med seg i møtet og prøve å kaste alt han kan foran deg. Rist det av deg! Bibelen sier: "Stå opp og rist støvet av deg." Klyp deg selv i armen.

¹⁶¹ Hans Ånd er her, Han kjenner deg. Du har én ting å gjøre, og det er å tro Det, ta imot Det. Han vet. Tror dere det? Han vet hva som er i deg, Han vet hva du er, Han vet hva ditt begjær er, Han vet hva du trenger.

¹⁶² Jim, tror du at Han vet om den babyen? Tok feberen hans før du dro, hundre og fem. Tror du at Han vil helbrede den? Kom på den i dag, syk. Den vil forlate den. Jeg så akkurat bort dit og så dem før de dro hjemmefra, hva de gjorde. Nå, det er sant.

163 Fru Little, tror du at Gud vil gi deg seier over den diabetesen? Det er en kvinne som sitter ved siden av deg, kjenner deg ikke, men Ånden er over henne. Det hun er bekymret over er en liten . . . hun har et barn som er nødt til å ha en operasjon på et øye eller noe. Hun er fra Chicago. “Mer levende, mer virkekräftig enn et tveegget sverd; en Skjelner.” Hva er det? Ordet! Tror dere det? Sannelig.

164 Det er en dame som sitter i neste rad der; hadde nettopp en øyeoperasjon, gikk ikke alt for bra. Men du—du tror Det, det vil bli . . . du vil—du vil bli helt bra. Tror du Det? Ålreit. Hun, hun tenker på det.

165 Fru Peckenpough, det er ikke for deg, det er for din sønnesønn som sitter her. Du ber om det, men tror du at Gud vil helbrede det? Tror du at Gud kan fortelle meg hva som feiler ham. Legene vet ikke; nei. Det stemmer. Hovne lunger. Det stemmer. Han har en blodsykdom. Korrekt! De er litt usikre på om de skal la ham få gå på skolen eller ikke. “Mer levende, mer virkekräftig enn et tveegget sverd.”

166 Jeg ser en kvinne som mister maten sin. Hun er ett eller annet sted, la meg få ansiktet hennes ett eller annet sted. Ja, sitter bak der. Hun heter Fru LewEllen. Hun tror av hele sitt hjerte, det mageproblemet vil forlate deg. Amen!

167 Her er en dame som sitter like ovenfor henne, ser på meg akkurat nå, sitter ute på kanten; hun har på seg briller. Hun har leddgikt. Den er i din venstre hånd; den var, den er ikke nå. Ja, hvis du tror!

168 Hva med den lille babyen bak der? Den kommer fra Ohio; har kreft i øyet. Tror du at Gud vil helbrede den? Han vil gjøre det, tro det. Ashland, Ohio! Tror du nå at Gud vil gjøre den frisk, så vil Han gjøre det. Hva er Det? “Mer virkekräftig, mer levende enn noe. . . .”

169 Her sitter en dame her, noe traff henne, hun har et problem med skulderen sin. Det stemmer. Stemmer det? Ålreit, tro Det, og det vil gå bort. Skjønner? “Guds Ord, en Skjelner av hjertets tanker og planer.”

170 Nå, det er ingen bønnekort i denne bygningen. Det er ingen å be . . . gi ut noen bønnekort. Vi bruker dem ikke her med mindre det trengs for å holde ting i orden. Ønsker dere å bli bedt for? Hvor mange ønsker å bli bedt for mens Ordet blir manifestert gjennom kjød? La denne raden her reise seg, og komme ned denne veien, like ned denne midtgangen her først, rett inn her, dere som ønsker å bli bedt for. Så, etter det, vil jeg at denne midtgangen her kommer ned bak dem. Så, etter at de har kommet igjennom, la denne midtgangen her borte komme.

171 “Mer levende, mer virkekräftig, . . .” Kunne et tveegget sverd gjøre det? Nei, sir! Men Guds Ord kan gjøre det. Hvorfor? Det er Guds Ord. Nå, tror dere det?

172 *Den Store Lege!* Hvor er den søsteren der nedefra i—i Tennessee, søster Ungren, eller Downing? “Den store Lege er nå nær.”

173 Jeg vil aldri glemme det i Fort Wayne den kvelden, da den lille Amish-jenta eller Dunkard satt der, og spilte denne “Den store Lege er her nå”, og da hun hørte at denne lille gutten ble helbredet, hoppet hun opp, den Hellige Ånd falt på henne, det vakre håret hennes falt ned over skuldrene hennes, og pianoet gikk ikke glipp av en note. “Den store Lege er nå nær, den store Jesus.” En Overnaturlig kraft beveget pianotangentene, og spilte “Den store Lege er nå nær.”

174 Se, er . . . Tror dere? Dere burde? Skjønner? Husk nå, når dere passerer . . . Nå, om du ikke tror det, ikke kom, sett deg ned. Si: “Jeg skal ikke. Jeg skal ikke snuble inn i dette. Jeg kommer, tror det.” Når jeg . . .

175 Bibelen sa: “Disse tegn skal følge dem som tror. Hvis de legger hendene på de syke, skal de bli friske.” Det er helt riktig. Nå, det er under betingelser, “hvis dere tror Det.” Nå, jeg tror dette. Gud har bevist det for dere, jeg tror Det. Ser dere? Han manifesterte Sitt Ord, for å vise at det er Hans Ord. En Bibelsk oppfyllelse, for å bevise at det er. Nå, tro det når dere går forbi. Vil dere gjøre det? Og så, når jeg legger hendene på dere, . . . det er nøyaktig hva Bibelen sa.

176 Har du salveolje her, broder Neville? Ta den, og kom hit på den andre siden, la oss bare oppfylle Skriften. Kom hit på denne siden her, og salv hver person når de går forbi, og vi vil be for dem. Nå, slik at jeg kan være sikker, at jeg vil få troens bønn for hver og en av dere, la oss få alle som er troende til å legge hendene på hverandre. Bare strekk ut, og kryss hendene deres på hverandre. Dette er hvor vi kommer til å finne ut noe om noen få minutter.

177 Jeg vil bare se hvor langt min menighet har kommet, i hva vi tror på; se hvor langt folket har kommet; hvor klare de er til å ta Sverdet og gå ut på frontlinjen, og si: “Jeg utfordrer deg, satan. Skjønner? Jeg utfordrer deg! Du kan ikke—du kan ikke få meg til å tvile lenger.” Hvorfor blir disse tingene gjort? For at folket skal tro. Det er Ordet. Det er hvor det synes at jeg forkynner Sannheten til dere, Ordet. Ordet gjort kjød, gjort kjød i dere; gjort Ord; gjort til Liv i dere, gjort til Liv i meg. Skjønner?

Den Store Lege! Ålreit, la oss bøye våre hoder nå.

178 Herre Jesus, den store Lege er nå nær, Du er Legen. Jeg har forkynt Ditt Ord, og Ditt Ord har erklært at Du er her; at Du er den samme i går, i dag og for evig; at Du ikke kan svikte. Du har aldri sviktet oss, Herre. Og nå, la hver og en av disse som har hendene sine på hverandre, må Guds velsignelser hvile på dem. Og i det vi kommer, de er troende. Og når vi salver dem

med olje, pastoren og jeg, og sender dem gjennom denne køen, må hver og en gå gjennom her med tro til å tro det, til å vite at selve Himmelen Gud står her. Må hver og en riste seg selv. Kan de, bare denne ene gangen, Herre? Bare la dem . . . la det synke ned, Herre, en gang. Åpne deres øyne, Herre, slik at de kan se hva som foregår, og ikke være blinde, vaklende, men å se virkeligheten av Nærværet av en oppstanden Jesus Kristus. Gi det, Herre, gjennom Jesu Navn. Amen.

¹⁷⁹ Jeg befaler deg i Jesu Kristi Navn, at du ikke kommer i denne bønnekøen med mindre du føler at du har denne Fullkomne Troen, for du tar bare tiden deres, noen andres tid. Ikke gjør det! Og ved å . . . så lenge jeg har forkynt til dere, har jeg noen gang sagt en ting til dere, uten at det har skjedd? Nettopp! Herren gjorde det. Han gjorde det ikke for meg, jeg tror. Han gjorde det for dere, slik at dere kan tro at det jeg forteller dere er Sannheten. Tro det nå, det vil bli helt bra, og det . . . du vil bli frisk. Når du kommer forbi her, kast vantroen din rett i denne . . . en åndelig lomme her nede. Du vil ikke se den, men den er der. Når den oljen berører deg, kast vantroen din der og da. Legg det igjen der, og gå avsted med Fullkommen Tro på at du er frisk. Vil du gjøre det? Herren velsigne deg, da.

¹⁸⁰ Ålreit, jeg kommer til å be noen som kan lede sanger, bare å . . . Hvor er denne store predikanten, broder, som . . .? Hva heter han? Capps, broder Capps. Er han i køen? Hva sa du? Kom hit, broder Capps, og stå der og syng (forsamlingen) mens vi alle ber: “Den store Lege er nå nær.”

¹⁸¹ Mens de leder i den, syng hver og en av dere med ditt eget hjerte. Ikke bare syng, og si: “Jeg vil syng: ‘Den store Lege er nå nær, den medlidende Jesus. Tal, oppmuntre kraftløse hjerter, medlidende Jesus.’” [Broder Branham illustrerte følelsesløs sang—Red.] Åh, åh, åh, du!

¹⁸² Hele kjeven din! På tærne hev. Frykt Ordet. “Ja, den store Lege er nå nær, den medlidende Jesus!” Han beviser at Han er her! Jeg tror Ham. Amen.

¹⁸³ Ålreit. La den . . . La dem som har tro komme frem.

¹⁸⁴ I Jesu Kristi Navn, jeg legger hendene mine på henne for hennes helbredelse.

I Jesu Kristi Navn, fordømmer jeg sykdommen.

¹⁸⁵ Jesu Kristi Navn, jeg legger hendene på min broder, for helbredelse.

¹⁸⁶ Jesu Kristi Navn, legger hendene på min søster for hennes helbredelse.

¹⁸⁷ I Jesu Kristi Navn, legger jeg hendene på min broder for hans helbredelse.

I Jesu Navn, legger jeg hendene på min søster for helbredelse.

- I Jesu Navn, legger jeg hendene på min broder.
I Jesu Kristi Navn, legger hendene på min søster.
I Jesu Kristi Navn, legger jeg hendene på min broder.
I Jesu Kristi Navn, legger jeg hendene på min søster.
- 188 I Jesu Kristi Navn, legger jeg hendene på min broder for
helbredelse.
I Jesu Kristi Navn, legger hendene på min søster.
I Jesu Navn, helbred min søster.
I Jesu Kristi Navn!
I Jesu Navn!
I Jesu Navn, helbred min søster.
I Jesu Navn, helbred min søster.
I Jesu Navn, helbred min søster.
I Jesu Navn, helbred min broder.
I Jesu Navn, helbred min broder.
I Jesu Navn, helbred min broder.
I Jesu Navn, helbred min broder.
- 189 I Jesu Kristi Navn, helbred denne, min broder.
I Jesu Navn, helbred min søster.
I Jesu Navn, helbred min søster.
I Jesu Navn, helbred min søster.
I Jesu Navn!
I Jesu Navn, helbred min søster.
I Jesu Navn, helbred min broder.
- 190 I Jesu Navn, helbred min broder. Må han bli frisk.
I Jesu Navn, helbred min søster.
I Jesu Navn, helbred min søster.
I Jesu Navn, helbred min broder.
I Jesu Navn, helbred min broder.
I Jesu Navn, helbred min søster.
Jesu Navn, helbred min søster.
I Jesu Navn, helbred min søster.
I Jesu Navn, helbred min søster.
Jesu Navn, helbred min søster.
Jesu Navn, helbred min søster.
I Jesu Navn, helbred denne, min søster.
I Jesu Navn, helbred min søster.
I Jesu Navn, helbred min broder.

- 191 I Jesu Navn, helbred dette barnet. Gud, gi det.
I Jesu Navn, helbred min broder.
I Jesu Navn, helbred min søster.
I Jesu Navn, helbred min broder.
I Jesu Navn, helbred denne lille gutten.
I Jesu Navn, helbred min broder.
Jesu Navn, helbred min søster.
I Jesu Navn, helbred min søster.
Jesu Navn, helbred denne lille jenta.
- 192 I Jesu Navn, helbred denne, min søster.
I Jesu Navn, helbred min søster.
Jesu Navn, helbred min broder.
Jesu Navn, helbred min søster.
Jesu Navn, helbred min broder.
Jesu Navn, helbred min broder.
Jesu Navn, helbred min broder.
Jesu Navn, helbred min søster.
Jesu Navn, helbred min broder.
Jesu Navn, helbred min søster.
Jesu Navn, helbred min broder.
- 193 Jesu Navn, helbred denne, min broder, Herre.
Jesu Navn, helbred min broder.
Jesu Navn, helbred, Herre, min broder.
Jesu Navn, helbred min broder.
Jesu Navn, Herre . . . ? . . . til Guds ære.
- 194 Helbred min broder, i Jesu Navn. La den være.
I Jesu Navn, helbred min søster.
Jesu Navn, helbred min broder.
Jesu Navn, helbred min broder.
Jesu Navn, helbred min broder.
Jesu Navn, helbred min søster.
Jesu Navn, helbred min søster.
Jesu Navn, helbred dette barnet.
Jesu Navn, helbred denne søsteren.
Jesu Navn, helbred denne søsteren.
- 195 I Jesu Kristi Navn, helbred søsteren.
Jesu Navn, helbred søster . . . ? . . .
I Jesu Navn, helbred min søster.

- I Jesu Navn, Herre, helbred vår søster.
 I Jesu Navn, helbred min broder, gjør ham frisk.
- 196 I Jesu Kristi Navn, helbred min søster, Herre.
 I Jesu Navn, helbred min broder.
 Jesu Navn, helbred min broder.
 I Jesu Navn, helbred min broder.
 Jesu Navn, helbred min søster.
 Jesu Navn, helbred denne, min søster.
 I Jesu Navn, helbred denne lille jenta.
 I Jesu Navn, helbred min søster.
 Jesu Navn, helbred min broder.
 Jesu Navn, helbred min søster.
 Jesu Navn, helbred min søster.
 Jesu Navn, helbred barnet.
- 197 Helbred barnet, Herre, i Jesu Navn.
 Helbred den vesle gutten, i Jesu Navn.
 Helbred min søster, Herre, i Jesu Navn.
 Helbred min søster Collins, Herre, i Jesu Navn.
 Helbred min søster, i Jesu Navn.
 Helbred min broder, i Jesu Kristi Navn.
 Helbred min søster, i Jesu Navn.
- 198 Legg ned din vantro nå.
 I Jesu Navn, helbred min broder.
 I Jesu Navn, helbred min broder.
- 199 Kast din vantro i esken nå. Gå forbi. Ta Fullkommen Tro.
 I Jesu Navn, ta det. Må det bli gjort.
 I Jesu Navn, gi det, Herre.
 I Jesu Navn, gi det, Herre.
 I Jesu Navn, helbred min søster.
 I Jesu Navn, helbred min søster.
 I Jesu Navn, helbred min søster.
 I Jesu Navn, helbred min søster, Herre.
 I Jesu Navn, helbred min søster! . . . ? . . .
 I Jesu Navn, helbred denne.
 I Jesu Navn, helbred min søster.
- 200 Velsigne deg, broder. I Jesu Navn, helbred broder Cox,
 Herre. Pris Gud!
 I Jesu Navn, helbred min søster.

I Jesu Navn, helbred min søster.

I Jesu Navn, helbred min søster.

I Jesu Navn, helbred min søster.

I Jesu Navn, helbred min broder.

I Jesu Navn, helbred min søster.

I Jesu Navn, helbred min søster.

I Jesu Navn, helbred min søster.

²⁰¹ Nå, husk, jeg legger hvert gram av tro som jeg bare kan i dette, for en hensikt.

I Jesu Navn, helbred denne lille jenta.

I Jesu Navn, helbred denne søsteren.

²⁰² Gud, jeg legger hendene på babyen. Så skal den bli helbredet, i Jesu Navn. Amen.

I Jesu Navn, helbred den lille jenta.

I Jesu Navn, helbred min broder.

I Jesu Navn, helbred denne min broder.

²⁰³ Den lille jenta? Hold dem opp til deg. I Jesu Kristi Navn, helbred dem, Herre, til Din ære.

I Jesu Navn, helbred vår søster.

I Jesu Navn, helbred vår søster.

I Jesu Navn, helbred min broder.

I Jesu Navn, helbred min søster.

I Jesu Navn, helbred min broder.

I Jesu Navn, helbred min søster.

I Jesu Navn, helbred min søster.

Jesus, helbred min lille broder.

I Jesu Navn, helbred min søster.

I Jesu Navn, helbred min søster.

²⁰⁴ I Jesu Kristi Navn, jeg ber om hennes helbredelse.

I Jesu Navn, helbred min søster, Herre.

I Jesu Navn, helbred min lille broder.

I Jesu Navn, helbred min søster.

I Jesu Kristi Navn, helbred min søster.

I Jesu Navn, helbred min søster.

²⁰⁵ I Jesu Kristi Navn, helbred min broder, barnet.

I Jesu Navn, helbred dem, Herre.

I Jesu Navn, helbred min broder.

I Jesu Navn, helbred min broder.

I Jesu Navn, helbred min broder.

I Jesu Navn, helbred min broder.
 I Jesu Navn, helbred min søster.
 I Jesu Navn, helbred min søster.
 Jesu Navn, helbred min broder.
 Helbred min søster, i Jesu Navn.
 Helbred min broder, i Jesu Navn.
 Helbred min søster, i Jesu Navn.
 Helbred min søster, i Jesu Navn.
 Helbred min søster, i Jesu Kristi Navn.
 Helbred min søster.

206 Helbred min søster. Velsign dem, Herre, for deres...?... i Jesu Navn.

I Jesu Navn, helbred min søster.
 I Jesu Navn, helbred vår broder.
 I Jesu Navn, helbred vår broder, Herre.
 I Jesu Kristi Navn, helbred min søster, Herre.
 I Jesu Navn, gi hans begjær.
 I Jesu Navn, helbred min broder.

207 Legg ned din vantro. Kom, tro nå, Gud vil gi det. Kom, tro det, og Gud vil gi det. Jeg tror det. Jeg bruker all den tro jeg vet å bruke. "De skal legge hender på de syke; de skal bli friske."

I Jesu Navn, helbred min broder.
 I Jesu Kristi Navn, helbred min søster.

208 Hvordan er dette synet, broder Neville? Broder Dauch, et trofé av Guds nåde! Dette er mannen som skulle ha dødd, for en eller to uker siden.

209 I Jesu Kristi Navn, Gud, Du må elske ham, Far, for Du har gjort store ting for ham. Jeg legger hendene mine på ham, i Jesu Kristi Navn.

210 Herre Gud, på hans dyrebare kone, legger jeg hendene mine på henne, Jesu Kristi Navn, for hennes helbredelse. Amen.

Var det alle?

211 Nå, la oss bøye våre hoder nå.

Den store Lege er nå nær,
 Den medlidende Jesus;
 Han taler for å oppmuntre det kraftløse
 hjerte,
 Åh, hør Jesu røst.
 Vakreste tone i serafens sang,
 Vakreste navn på dødelige lepper;
 Vakreste sang som noen gang har blitt sunget,
 Jesus, velsignede Jesus.

²¹² Vet dere hva jeg har gjort for dere? Dere har kalt meg “deres pastor”; og dere har sagt riktig, for det er jeg. Hvis jeg, deres pastor, har blitt identifisert av Jesus Kristus, at jeg gjør Hans gjerning, da tro mitt Ord. Ved å utføre denne troens gjerning, ved å legge hender på dere, har jeg fordømt sykdommen og plagene som har plaget dere. Tro det, så skal dere få deres begjær, uansett hva det er, for alle ting er mulig for dem som tror. Og når dere ber, tro at dere får hva dere har bedt om. Og jeg tror virkelig at jeg mottar det, og i mitt hjerte tar jeg imot helbredelse for hver og en av dere, jeg tar imot det, at det er gjort. Jeg tror det, jeg tror det med alt som er i meg. Også, med mine hender på disse lommelærklærne som ligger her, jeg har fulgt nøye med på det, jeg tror at de vil produsere nøyaktig hva menneskene begjærte. Jeg—jeg tror det.

²¹³ Dette er å komme inn i dette Tredje Rykk! Jeg—jeg tror det. Nå vil jeg stille dere et oppriktig spørsmål, dere som gikk gjennom bønnekøen. Kan dere faktisk tro, og føle nå, at noe skjedde i deg etter at du fikk hender lagt på deg? Løft hendene deres! . . . ? . . . Der er det. Dette er hva vi har ventet på. Nå, dette er ikke. . . Dette begynner bare å blomstre nå. Skjønner? Begynte akkurat med. . . Jeg gjorde dette med en hensikt. Jeg gjorde dette med en hensikt. Jeg bringer frem noe, ser dere, det er å ta denne ladningen med tro og gå like tilbake og begynne å komme inn; ser dere, for å på en måte å løfte troen til et nivå, hvor dere aldri har sett den slik før. Ikke en tro, men en Fullkommen Tro, bygge den opp *her* inne. Og se en fullkommen Gud, med et fullkomment hjerte, holde et fullkomment løfte, ved Hans Fullkomne Ord, som er skarpere enn et tveegget sverd og en Skjelner av hjertets tanker. Hva? Vi kommer nå til fullkommengjørelsen, fordi folket må komme til dette for Bortrykkelsen. Det er hva som holder den borte akkurat nå, den venter på at denne Menigheten skal komme inn i denne Fullkomne Bortrykkede Troen. Ser etter den. Det betyr at mye må bort hos meg, det betyr mye for deg, men sammen vil vi klare det ved Guds nåde. Amen.

Den store Lege er nå nær.

Den medlidende. . .

²¹⁴ Herre Jesus, velsigne min kjære broder. Må Din Hellige Ånd bare gjøre denne pastoren frisk, og hold ham sunn og sterk i tjenesten Du kalte ham til. I Jesu Navn. Jeg gjør krav på det, Herre. Jeg elsker ham. Vi gjør krav på det. Vi vet at det er rett. Vi tror det nå.

Vakreste sang som noen gang har blitt sunget,
O Jesus, velsignede Jesus.

²¹⁵ Elsker dere Ham ikke? Tenk bare: akkurat her og nå, allerede begynt en gjerning i kroppen din, til din helbredelse, fordi Han lovet at det ville skje. Og nå, ser dere, har dere

grepet hva jeg har sagt i kveld? Har dere løst gåten? Se: “Hvis dere sier til dette fjell”, ser dere, ikke tvil, ikke tvil, men tro det du har sagt. Se på dette nå, på mindre enn fem minutters tid gikk hver eneste hånd opp, at en gjerning har begynt i dem akkurat nå. Åh, du! Der er Han. Der har du det! Hva er det? Nærværet av den store Lege.

216 Åh, la oss løfte hendene våre til Gud og syng det igjen.

Den store Lege er nå nær,
Den medlidende Jesus;
Han taler for å oppmuntre det kraftløse
hjerte,
Åh, hør Jesu røst.

Vakreste tone i serafens sang,
Vakreste navn på dødelige lepper;
Vakreste sang som noen gang har blitt sunget,
Jesus, velsignede Jesus.

217 La oss bare stå stille en liten stund. La oss bare tilbe Ham i vårt hjerte. Tenk på det: Gud, Han er her. Han er her. Hvem? Hvem identifiserte Seg til å være Ordet? “I begynnelsen var Ordet, og Ordet var med Gud, og Ordet var Gud. Og Ordet ble gjort kjød og bodde iblant oss, den samme i går, i dag, og for evig. Ordet er skarpere enn et tveegget sverd, endog en Skjelner av hjertets tanker og planer (hva du har kommet hit for, hva hensikten din er med å være her, hvem du er)”; Identifiserte Jesus Kristus til å være Messias, og i dag identifiserer Det Ham til å være den samme Messias i går, i dag og for evig.

218 Den Store Lege, Som er her, Som sa: “Disse tegn skal følge dem som tror. Hvis de legger hendene på de syke, skal de bli friske. Og om du sier til dette fjell: ‘Flytt deg’, og ikke tviler i ditt hjerte, men kan tro.” Hvis Han kan skape ekorn, som ikke på noe vis kan, eller ingen ting der til å tro. Det er min egen tro som går og gjør det, min tro på hva Han utfordret meg til å be om. Han utfordret meg til å be om det. Og jeg tok imot Hans utfordring i lydighet til Hans Ord, jeg ba om det, og det oppstod! Gud i Himmelen vet at det er sant. Kan Han ikke også helbrede de syke? Om Han kan løfte meg med en tro opp denne veien, selv for folket, selv om de ikke kan klatre til det nivået. Hvis de ikke klarer det, kan Han bruke min tro. Han kan løfte meg til det stedet, og jeg klatrer for dere. Jeg tror for dere. Jeg taler for dere.

219 Jeg er deres broder, står som deres broder, en som går i forbønn, prøver mitt beste å holde dere fremfor Gud. Og jeg står her like foran den Hvite Trone nå, og idet jeg merker opp veien . . . peker min finger mot det blodige Offeret der, og taler gjennom Hans Navn at det er gjort. Det må skje, og det må skje. Dere vet at det har skjedd. Jeg vet at det har skjedd, og dere vet også at det har skjedd, og det er slik. Det stemmer. Amen.

. . . sangen som noen gang har blitt sunget,
O Jesus, velsignede Jesus.

Vakreste tone i serafens sang,
Vakreste navn på dødelige lepper;
Vakreste sang som noen gang har blitt sunget,
Jesus, velsignede Jesus.

²²⁰ Og djevlene var underlagt oss i Ditt Navn, vakreste Navn på dødelige lepper. Djevlene. . . Det—Det oppreiser de døde, Det helbreder de syke, Det renser den spedalske, Det kaster ut djevler, Det danner Kristne. Det er ikke noe annet Navn under Himmelen. Jeg lever i Det, døpt i Det, tror på Det, tilber i Det. Åh, la meg bli en del av Det. La meg miste mitt eget jeg; og finne det, Herre, i Deg, Det Navn kalt Jesus Kristus, den salvede Messias, slik at jeg kan presse meg fremover gjennom vantroens gjørme, for å reflektere Jesu Kristi skjønnhet: den samme i går, i dag og for evig.

²²¹ Gud velsigne dere nå. Når dere kommer tilbake hit neste søndag, del vitnesbyrdet om hvordan dere ble helbredet, hva som hendte denne uken. Følg med og se hva som skjer. Det er over! “Hvordan vet du det?”

²²² Han ba meg om å “si det”, og jeg sa det. Det er alt. Det er alt. Det er over. Jeg tror det. Nå, pastoren, broder Neville.

²²³ Bare et øyeblikk. [En broder taler i andre tunger. En annen broder gir en tydning—Red.]

²²⁴ Velsignet være Herrens Navn. La oss løfte hendene våre og tilbe Ham bare en liten stund.

²²⁵ Vi takker Deg, Herre. Vi takker Deg, Herre. Takk, Far. Takk, Far.

²²⁶ Som en troende, la du merke til lengden i budskapet som ble talt; og rytmen det ble talt i, og se tydningen være på samme vis? Der har du det. Se hva det var, helt på linje med Budskapet; og bekreftet at tingen var Sannheten, at Han allerede har gjort hva Han lovet dere at Han ville gjøre. Se på måten det kom fram på, og se på måten dette ble tolket. Se på hvor lenge *han* talte, og se på hvor mange ord *han* sa, ser dere, helt nøyaktig.

Herren velsigne dere, inntil jeg ser dere igjen. Amen.

FULLKOMMEN TRO NOR63-0825E
(Perfect Faith)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk søndags kveld, den 25. august, 1963, i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2015 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org